

UWAGI W RAMACH UZGODNIENIA Z KOMISJĄ WSPÓLNĄ RZĄDU I SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO

Informacja o projekcie:

Tytuł	Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne oraz ustawy o infrastrukturze informacji przestrzennej
Autor	Ministerstwo Rozwoju i Technologii

Informacje o zgłaszającym uwagi:

Organizacja samorządowa	Związek Powiatów Polskich
Osoba do kontaktu	Mateusz Jabłoński
e-mail	biuro@zpp.pl
tel.	+48 18 477 86 00

Uwagi:

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi	Stanowisko resortu	Odniesienie do stanowiska resortu
1.	Art. 1 pkt 1 lit. c) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 2 pkt 10 p.g.k.	Proponujemy następujące brzmienie art. 2 pkt 10 lit. c): <i>„zbiory dokumentów uzasadniających wpisy do baz danych, dokumentację zawierającą wyniki prac geodezyjnych, kartograficznych i klasyfikacyjnych oraz dokumenty utworzone w wyniku tych prac, a także zobrazenia lotnicze i satelitarne,”</i> Oraz dodanie lit. d) o następującej treści: <i>„protokoły ustaleń z czynności sprawdzających</i>	W obowiązującym i pierwotnie projektowanym stanie prawnym zobrazenia lotnicze i satelitarne były wprost ujmowane jako element państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego. Ich pominięcie w obecnej definicji oznacza jednoznaczne wykreślenie tych danych z zasobu, co ma daleko idące konsekwencje prawne i organizacyjne. Należy podkreślić, że zobrazenia te są podstawowym źródłem danych referencyjnych dla wielu rejestrów publicznych, opracowań kartograficznych oraz analiz przestrzennych. Ich formalne wyłączenie z zasobu osłabia	Uwaga nie została uwzględniona. Należy wskazać, że zobrazenia lotnicze i satelitarne stanowią część bazy danych zobrażeń lotniczych i satelitarnych oraz ortofotomapy i numerycznego modelu terenu, o której mowa w art. 4 ust. 1a pkt 11 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1151, z późn. zm.) i mieszczą się w projektowanym przepisie art. 2 pkt 10 lit. b i c ustawy. Przedmiotowe opracowania zawsze stanowiły część centralnego zasobu geodezyjnego i kartograficznego (nie powiatowego zasobu). Jest to zgodne z § 5 rozporządzenia z dnia 2 kwietnia 2021 r. w sprawie organizacji i trybu prowadzenia państwowego zasobu geodezyjnego i	W odniesieniu do stanowiska resortu przyjętego względem podniesionej uwagi dotyczącej zobrażeń lotniczych i satelitarnych, należy na wstępie stwierdzić, iż Ministerstwo błędnie zinterpretowało intencję zgłoszonego zastrzeżenia. Celem uwagi nie jest, jak zostało to wskazane „umożliwienie starostom wykonywania zobrażeń lotniczych i satelitarnych i włączania ich do powiatowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego”, czyli ich wyłączenie z PZGiK, lecz przeciwnie – wyartykułowanie wspomnianych zobrażeń w ramach definicji ustawowej PZGiK, tak jak to miało miejsce dotychczas, gdyż samo przyjęcie, iż zobrazenia „mieszczą

	<i>zawierające wykazy stwierdzonych nieprawidłowości w zakresie wykonania prac geodezyjnych sporządzone przez wojewódzkich inspektorów nadzoru geodezyjnego i kartograficznego - o których mowa w art. 9 ust. 19 ustawy"</i> Uwaga ogólna: Wyjaśnienie, czy pod pojęciem zbiorów dokumentów uzasadniających wpisy do baz danych, dokumentacji zawierającej wyniki prac	spójność systemu informacji geodezyjnej i kartograficznej państwa. Dotychczas 80 z 380 powiatów i miast na prawach powiatu samodzielnie wykonywało przedmiotowe zdjęcia satelitarne, nie czekając w tym zakresie na decyzję GUGiK. Z kolei procedowane zmiany spowodują, iż brak będzie jednoznacznej podstawy prawnej do finansowania tworzenia i aktualizacji zobrazowań lotniczych i satelitarnych ze środków geodezyjnych, co finalnie doprowadzi do konieczności klasyfikowania ich jako inne zadania. Domagamy się zatem wyjaśnień dotyczących determinantów dyktujących przedmiotową zmianę i intencji projektodawców w zakresie przedmiotowego przepisu. W odniesieniu do dodania względem przedmiotowego przepisu lit. d) należy stwierdzić, iż protokoły ustaleń z czynności sprawdzających (nie są to protokoły weryfikacji sporządzane przez starostę) mają być udostępniane wraz z pracą geodezyjną, której dotyczą, zatem zasadnym byłoby włączenie ich do zasobu. Wykonawcy załączają pliki o formacie GML do operatów, zaś	kartograficznego (Dz.U. z 2021 r. poz. 820), który stanowi, że w powiatowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym są gromadzone zbiory danych, dla których prowadzenia właściwym jest starosta, utworzone na podstawie tych zbiorów danych opracowania kartograficzne, rejestry, wykazy i zestawienia oraz dokumentacja zawierająca wyniki prac geodezyjnych lub dokumenty utworzone w wyniku realizacji tych prac. Z powyższego przepisu, który odnosi się do zadań starosty zawartych w art. 7d ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne, nie wynika delegacja dla starostów (prezydentów miast na prawach powiatu) do wykonywania zobrazowań lotniczych i satelitarnych i włączania ich do powiatowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego. Odnosząc się natomiast do włączenia protokołów ustaleń z czynności sprawdzających do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego nie przedstawiono uzasadnienia przedmiotowego wniosku. W opinii projektodawcy istotną kwestią jest aby protokoły te były udostępniane razem z materiałami zasobu, co zostało zabezpieczone w projektowanych przepisach art. 12 ust. 3 i art. 40a ust. 3 ustawy, nie jest zatem konieczne ich włączenie do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego. W odniesieniu do przekazywanych przez wykonawców prac geodezyjnych plików GML – stanowią one dokumentację zawierającą wyniki prac geodezyjnych – co	się" w projektowanym art. 2 pkt 10 lit. b i c, nie zastępuje jednoznacznego wskazania ustawowego i rodzi ryzyko powstawania sporów interpretacyjnych. Rezygnacja z tego wyraźnego wskazania może doprowadzić do powstawania wątpliwości w ramach wykładni co do trybu udostępniania, finansowania i archiwizacji zobrazowań. W kontekście chociażby udostępniania należy podkreślić, że jeżeli stanowią one element PZGiK, to podlegają udostępnianiu na zasadach określonych w PGiK, zaś jeśli ich przynależność do zasobu ma być jedynie domniemywana z systematyki baz danych, to zastosowanie mogą znaleźć inne reżimy prawne, w tym ustawa o dostępie do informacji publicznej, co w praktyce organów może prowadzić do chaosu prawnego i rozbieżności w stosowaniu przepisów. Podtrzymujemy zatem uwagę we wskazanym zakresie oraz wnosimy o przywrócenie wyraźnego wymienienia zobrazowań lotniczych i satelitarnych w treści art. 2 pkt 10 lit. c) ustawy, co przyczyni się do zapewnienia jednoznaczności i pewności prawa. W przedmiocie protokołów ustaleń z czynności sprawdzających należy zwrócić uwagę, że stanowisko Ministerstwa jest wewnętrznie niespójne. Projektodawca sam bowiem przewiduje, że protokoły ustaleń z czynności sprawdzających
--	--	--	--	--

		geodezyjnych, kartograficznych i klasyfikacyjnych, będą rozumiane również pliki w formacie GML?	pracownicy organów administracji geodezyjnej i kartograficznej nie dysponują teoretyczną, ani praktyczną wiedzą jakie dalsze kroki należy względem takowych dokumentów podjąć.	wynika z art. 12a ust. 1 pkt 1 ustawy - Prawo geodezyjne i kartograficzne.	mają być udostępniane razem z materiałami zasobu i razem z operatem geodezyjnym (projektowany art. 12 ust. 3 p.g.k. i 40a ust. 3 p.g.k.), a jednocześnie jednak odmawia im statusu elementu zasobu. Rodzi to zasadnicze pytanie — jako co mają być takowe protokoły udostępniane? Skoro bowiem nie stanowią PZGiK, to brak jest podstawy prawnej do ich udostępniania w trybie przepisów p.g.k. Brak również regulacji, czy też wytycznych wskazujących, gdzie mają być przechowywane, w jakim rejestrze ewidencjonowane ani jaka jest ich kategoria archiwalna, zaś dokumenty wchodzące w skład zasobu mają to wszystko uregulowane. Proponowane rozwiązanie jest najprostsze pod względem legislacyjnym i organizacyjnym oraz reguluje wszystkie w/w kwestie. Protokoły ustaleń z czynności sprawdzających jako element zasobu miałyby automatycznie uregulowany tryb przechowywania, udostępniania, ewidencjonowania i archiwizacji, z wyraźnym wskazaniem jak i komu należy takowe udostępnić, itp. Z kolei w odniesieniu do odpowiedzi resortu wskazującej, że pliki GML „stanowią dokumentację zawierającą wyniki prac geodezyjnych — co wynika z art. 12a ust. 1 pkt 1 ustawy”, należy stwierdzić, iż nie rozstrzyga ona zgłoszonych wątpliwości. Samo zakwalifikowanie pliku GML jako
--	--	---	--	--	---

					dokumentacji geodezyjnej nie wskazuje organom administracji geodezyjnej i kartograficznej, jak należy z takimi plikami w dalszej kolejności postępować. Nie jest określone, czy organ ma je jedynie wgrać do systemu, czy też zobowiązany jest je odrębnie przechowywać. Nie określono, jak powinno się takie pliki weryfikować pod względem poprawności i zgodności z operatem, ani jaka ma być ich relacja z pozostałą dokumentacją, a pracownicy organów w wielu przypadkach nie dysponują ani narzędziami, ani wiedzą techniczną pozwalającą na merytoryczną ocenę tych plików. Odpowiedź ma charakter formalny i nie uwzględnia realiów funkcjonowania organów. W konsekwencji oczekujemy doprecyzowania przepisów w zakresie sposobu przyjmowania, weryfikacji, przechowywania i udostępniania plików GML.
2.	Art. 1 pkt 1 lit. e) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 2 pkt 21 p.g.k.	Postulujemy o wskazanie w szerszym ujęciu jak należy rozumieć pojęcie „tymczasowego utrwalenia”.	Wśród przedstawicieli powiatowych wydziałów geodezji i kartografii pojawiają się wątpliwości w przedmiocie rozumienia pojęcia „tymczasowego utrwalenia”. Pojawiają się głosy, iż prawdopodobnie dotyczy to sytuacji, gdy w wyniku podziałów wprowadzane „tymczasowe utrwalenie” następuje przed wydaniem decyzji zatwierdzającej podział nieruchomości, a po jej	Zawarta w projekcie ustawy definicja „tymczasowego utrwalenia” jest jednoznaczna i ma zastosowanie wtedy kiedy przepisy prawa (ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne, innych ustaw, rozporządzeń) wskazują konieczność dokonania takiej czynności. Projektowana definicja ustawowa jest tożsama z funkcjonującą od wielu lat, ale na gruncie przepisów wykonawczych, definicją zawartą w rozporządzeniu Ministrów Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Rolnictwa i Gospodarki	Odpowiedź została przyjęta.

			wydaniu zyskuje ono walor ostateczności. Z uwagi jednak na niejednoznaczność interpretacji w tym zakresie, zwracamy się z wnioskiem o przedstawienie szerszej argumentacji przemawiającej za wprowadzeniem wspomnianej definicji.	Żywnościowej z dnia 14 kwietnia 1999 r. w sprawie rozgraniczania nieruchomości (Dz.U. Nr 45, poz. 453).	
3.	Art. 1 pkt 3 ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 4a p.g.k.	Konieczne stworzenie mechanizmów w systemie do prowadzenia baz PZGiK, które będą realizować te funkcjonalności (ograniczenie udostępniania i upubliczniania) oraz wskazania źródeł finansowania tych zadań przez powiaty.	Przepis nakłada na organy Służby Geodezyjnej i Kartograficznej, w szczególności na powiaty, obowiązek technicznego ograniczania upubliczniania danych w systemach PZGiK, które obecnie nie są do tego przystosowane. Wdrożenie takich ograniczeń wymaga stworzenia nowych mechanizmów i algorytmów w systemach teleinformatycznych, co wiąże się z istotnymi kosztami. Jednocześnie projekt nie wskazuje źródeł finansowania tych nowych zadań, przerzucając ich realizację na jednostki samorządu terytorialnego. Sama decyzja Ministra Obrony Narodowej nie zapewnia środków ani rozwiązań technicznych koniecznych do jej wykonania, co grozi nierównym stosowaniem prawa i chaosem organizacyjnym. W konsekwencji przepis wymaga uzupełnienia o rozwiązania systemowe i finansowe albo odroczenia jego wejścia w życie do	Standardy dotyczące ograniczenia w upublicznianiu danych zawartych w odpowiednich bazach danych zostaną określone w rozporządzeniu wydawanym na podstawie projektowanego art. 4a ust. 10 ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne. To przedmiotowe rozporządzenie oraz sporządzona dla niego ocena skutków regulacji będzie określała odpowiednie rozwiązania systemowe i finansowe. Termin wejścia w życie przepisów został odroczony o 12 miesięcy od wejścia w życie ustawy.	Podniesione przez projektodawców odesłanie w przedmiocie kosztów i rozwiązań technicznych dot. nakładanego m.in. na powiaty obowiązku technicznego ograniczania upubliczniania danych w systemach PZGiK, do przyszłego rozporządzenia, jego uzasadnienia oraz OSR jest skandaliczne i nie do zaakceptowania. Wielokrotnie mieliśmy już do czynienia z sytuacją, gdy ustawodawca nakładał na powiaty nowe obowiązki, a kwestię ich sfinansowania i wdrożenia technicznego odkładał na etap aktu wykonawczego, zaś w OSR takiego rozporządzenia wskazywano później z kolei, że procedowane przepisy nie rodzą skutków finansowych dla JST. Istnieje zatem uzasadniona obawa, że i tym razem powtórzy się ten sam scenariusz, którego ziszczenie się oznacza dla powiatów bardzo dotkliwe skutki finansowe. Jak już zostało to podniesione - wdrożenie mechanizmów ograniczania upubliczniania danych w systemach prowadzenia PZGiK wymaga zaprojektowania i zaimplementowania zupełnie

			czasu przygotowania odpowiedniej infrastruktury technicznej.		nowych funkcjonalności, do czego obecne powiatowe systemy teleinformatyczne nie są przystosowane. Nie jest przy tym przesądzone, czy dostawcy oprogramowania będą w ogóle w stanie stworzyć takie narzędzia, a jeżeli tak, to w jakim terminie i za jaką cenę? W związku z powyższym, nie przyjmujemy przedstawionej odpowiedzi resortu. W dalszym ciągu postulujemy, iż konieczne jest stworzenie konkretnych mechanizmów systemowych i wskazanie źródeł finansowania nowych zadań nakładanych na powiaty. Samo odesłanie do (przyszłego) rozporządzenia nie stanowi rozwiązania problemu.
4.	Art. 1 pkt 5 ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 6a ust. 2c p.g.k. Art. 1 pkt 8 lit. a) tiret czwarte ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 7a ust. 1 pkt 20 p.g.k. Art. 1 pkt 9 lit. d) ustawy nowelizującej w odniesieniu	Wnosimy o usunięcie przepisów.	Stanowczo sprzeciwiamy się wprowadzeniu opiniowania kandydatów na geodetów powiatowych. Proponowane przepisy nie określają merytorycznych zasad kształtowania opinii na temat geodety powiatowego i geodety województwa zarówno przez Głównego Geodetę Kraju, jak i wojewódzkiego inspektora nadzoru geodezyjnego i kartograficznego. Ponieważ „opinią” w języku polskim określamy subiektywny pogląd, osąd lub przekonanie na temat czegoś lub kogoś, brak określenia zasad wydania takiej opinii może powodować pole do nadużyć i wyrażania opinii negatywnych	Uwaga została uwzględniona.	Odpowiedź została przyjęta.

	do art. 7b ust. 1 pkt 7 Art. 1 pkt 10 lit. b) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 7c ust. 1 pkt 7 Art. 1 pkt 11 lit. b) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 7d pkt 8		nieuzasadnionych w sposób merytoryczny (np. z powodu przynależności lub braku takiej przynależności do stowarzyszeń geodezyjnych w zależności od uznania osoby opiniującej). Uzasadnienie wprowadzenia tego przepisu nie wyjaśnia w sposób niebudzący wątpliwości, że opiniowanie zapewni odpowiedni nadzór Głównego Geodety Kraju na szczeblu powiatowym i wojewódzkim. Geodeci powiatowi są pracownikami samorządowymi, a służby geodezyjne nie są kolejną państwową inspekcją. Wprowadzenie dodatkowej opinii – będącej w istocie zgodą na zatrudnienie osoby spełniającej wymogi określone w rozporządzeniu - jest nadmiarowe i skutkuje możliwością decydowania o zatrudnieniu przez organy centralne (GUGiK) w przypadku geodetów województwa (zatrudnianego przez marszałka województwa) lub geodety powiatowego (zatrudnionego przez starostę). Należy również postawić zasadnicze pytanie w tej kwestii. Jeżeli ktoś nie zna danego kandydata, nie współpracuje z nim, to w jaki sposób może napisać rzetelną i wyczerpującą opinię dot. postawy takiej osoby, wywiązywania się z obowiązków, itp.?		
--	---	--	---	--	--

			Z przepisów projektu (art. 7a ust. 1 pkt 20, art. 7b ust. 1 pkt 7) wynika również, iż przed wyrażeniem opinii GGK zasięga obligatoryjnie opinii wojewódzkiego inspektora nadzoru geodezyjnego i kartograficznego. Powyższa regulacja wydłuża procedurę zatrudnienia na stanowisku geodety powiatowego i geodety województwa – spełnienie wymogów formalnych (wynikających z rozporządzenia), a nawet wygranie otwartego konkursu (w zależności od tego, w którym momencie dany kandydat podlegałby zatwierdzeniu) nie jest przesłanką do zatrudnienia na powyższych stanowiskach, gdyż formalnie to marszałek województwa i starosta muszą się wystąpić do GGK o opinię, zaś GGK występuje o opinię do WINGiK, przy czym opinia WINGiK nie jest dla GGK wiążąca (może być negatywna lub pozytywna) a opinia GGK jest dla marszałka województwa i starosty wiążąca – tylko pozytywna daje podstawę do zatrudnienia na stanowisku geodety powiatowego lub geodety województwa. Ten tryb jest zatem zaprzeczeniem idei samodzielności samorządu, nie jest określony czasowo, nie ma też kryteriów, które brane byłyby pod uwagę przy wyrażaniu opinii – co może ją sprowadzać do zgody na zatrudnienie danej osoby na określonym stanowisku. Drogą	
--	--	--	--	--

			konkluzji należy dodać, iż geodeta powiatowy i geodeta województwa to pracownicy samorządowi. Nabór tych organów uregulowany jest w rozdziale drugim ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych. Ponadto proponowany zapis zablokowałby procedurę awansu wewnętrznego. Wobec powyższego wyrażamy zdumienie, że przedmiotowe propozycje zostały ponowione w nowej wersji projektu ustawy, mimo wyrażania przez przedstawicieli strony samorządowej zdecydowanych protestów w tym zakresie. Proponowana zmiana stoi również w sprzeczności ze stanowiskiem wyrażanym przez członków Rady Ministrów w kontekście roli i pozycji ustrojowej samorządów. Jeżeli intencją ustawodawcy jest prawidłowe realizowanie zadań ustawowych to sugerujemy zmianę warunków finansowania tego zadania zleconego.		
5.	Art. 1 pkt 7 ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 7 ust. 1 pkt 4 p.g.k.	Należy uściślić i dookreślić pojęcia nadzoru oraz kontroli.	Nadzór swoim pojęciem obejmuje szerszy zakres czynności oraz uprawnień niż kontrola, zaś zdaje się, że w przedmiotowym projekcie wspomniane zwroty używane są wymiennie. Tym samym należy dokonać zmian mających na celu uściślenie, jakie czynności należy klasyfikować jako kontrola, a jakie – jako nadzór. Doprecyzowanie przepisów w tym zakresie pozwoli	Uwaga nie została uwzględniona. Nadzór jest pojęciem szerszym, które obejmuje kontrolę, ale także inne działania, takie jak wydawanie zaleceń, nakazów czy też podejmowanie innych środków w celu zapewnienia prawidłowości działania podmiotu nadzorowanego. Kontrola jest jednym z narzędzi nadzoru.	Odpowiedź resortu, zgodnie z którą projekt posługuje się pojęciami nadzoru i kontroli jednoznacznie i nie stosuje ich wymiennie, jest gołosłowna, ponieważ sama ustawa nie definiuje żadnego z tych pojęć. Ministerstwo w swoim stanowisku wskazuje, że nadzór jest pojęciem szerszym obejmującym kontrolę oraz inne działania, jednakże ta definicja pojawia się wyłącznie w

			uniknąć ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych w rozumieniu oraz stosowaniu przepisów.	Projekt ustawy posługuje się jednoznacznie przedmiotowymi pojęciami i nie stosuje ich wymiennie.	przedmiotowej odpowiedzi, a nie ma odzwierciedlenia w treści ustawy. Skoro ustawodawca nie określił zakresu tych pojęć w przepisach, to twierdzenie, że są one stosowane jednoznacznie, jest nieuzasadnione. Zaznaczenia wymaga, że podniesienie tej kwestii oraz postulat mający na celu dookreślenie w ramach ustawy p.g.k. pojęć nadzoru oraz kontroli nie stanowi problemu jedynie o charakterze teoretycznym, gdyż doświadczenia praktyczne pokazują, że pracownicy urzędów wojewódzkich, działający w ramach WINGiK, przekraczają swoje uprawnienia wobec geodetów powiatowych, powołując się właśnie na ogólnikowo sformułowane kompetencje nadzorcze. Brak ustawowego rozgraniczenia między nadzorem a kontrolą prowadzi do sytuacji, w których organ nadzoru może żądać od powiatowych wydziałów geodezji udostępnienia całych baz danych, uzasadniając to ogólnym uprawnieniem do „nadzorowania”. Bez ustawowego doprecyzowania zakresu czynności nadzorczych i kontrolnych przedmiotowy przepis stanie się narzędziem do nieograniczonego ingerowania w działalność organów administracji geodezyjnej i kartograficznej na poziomie powiatowym. Podtrzymujemy zatem uwagę o konieczności zdefiniowania w ustawie zakresu pojęć nadzoru i kontroli oraz jednoznacznego
--	--	--	--	--	---

					rozgraniczenia kompetencji z nich wynikających.																		
6.	Art. 1 pkt 8 ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 7a ust. 1 pkt 5a p.g.k. Art. 1 pkt 11 lit. a) ustawy nowelizującej w odniesieniu do Art. 7d pkt 1a Art. 9 ust. 3 pkt 1 ustawy nowelizującej	Postulujemy o wykreślenie przepisów.	Proponowane w projekcie rozwiązanie dotyczące zapewnienia Głównemu Geodecie Kraju bezpośredniego dostępu do baz prowadzonych przez starostę, zgodnie z przedstawionym uzasadnieniem ma zapewnić: -zgodność oznaczeń nieruchomości z księgami wieczystymi; - rozwój nowych usług publicznych, jednolitość o standaryzację usług, - zapewnienie narzędzi nadzoru GGK nad państwowym zasobem geodezyjnym i kartograficznym. Należy podkreślić, że wszystkie te elementy mogą być zrealizowane poprzez skuteczne wykorzystanie i rozwój obecnie istniejących już mechanizmów i systemów, tj.: usług sieciowych, standardowych, określonych w przepisach formatów wymiany danych (GML) oraz poprzez uruchomienie pełnego zakresu przewidzianych w przepisach usług sieciowych systemu ZSIN. Proponowany w projekcie mechanizm „bezpośredniego dostępu” do danych jest zdefiniowany nieprecyzyjnie i w ogóle nie określa sposobu zapewnienia bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych w szczególności w kontekście integralności, poufności i rozliczalności przetwarzania	Uwaga nie została uwzględniona. Zgodnie z informacjami przekazanymi przez Głównego Geodetę Kraju (zwanego dalej „GGK”) i zawartymi w EZiUDP¹, obecnie dla zbiorów prowadzonych przez starostów łącznie nie zostało zgłoszonych 190 usług WMS i 834 usług WFS – pomimo istniejącego od 2021 r. obowiązku utworzenia tych usług. Pokazuje to jednoznacznie, że obowiązujące przepisy w zakresie tworzenia i prowadzenia usługi przez starostów nie gwarantują skutecznego systemu wymiany danych. <table><tr><th>Nazwa zbioru</th><th>Liczba niezgłoszonych usług przeglądana (WMS)</th><th>Liczba niezgłoszonych usług pobierania (WFS)</th></tr><tr><td>EGIB</td><td>0</td><td>0</td></tr><tr><td>GESUT</td><td>2</td><td>185</td></tr><tr><td>BDOT500</td><td>27</td><td>349</td></tr><tr><td>BDSOG</td><td>12</td><td>17</td></tr><tr><td>RCN</td><td>149</td><td>283</td></tr></table> Ze względu na ogromne koszty jakie starostwie ponoszą w celu uruchomienia usług sieciowych i ich utrzymania zaproponowano, aby to GGK na podstawie dostępu tworzył usługi sieciowe co pozwoli starostom na	Nazwa zbioru	Liczba niezgłoszonych usług przeglądana (WMS)	Liczba niezgłoszonych usług pobierania (WFS)	EGIB	0	0	GESUT	2	185	BDOT500	27	349	BDSOG	12	17	RCN	149	283	Podtrzymujemy w całości postulat wykreślenia przepisów przewidujących zapewnienie GGK bezpośredniego dostępu do baz danych prowadzonych przez starostów. Stanowisko resortu nie rozwiewa zgłoszonych wątpliwości, a w wielu kluczowych kwestiach w ogóle się do nich nie odnosi. Argument o 834 niezgłoszonych usługach WFS, jako dowodzie nieskuteczności obecnych przepisów w zakresie tworzenia i prowadzenia usługi przez starostów jest nietrafiony, ponieważ pomija rzeczywistą przyczynę tego stanu. Usługi WFS są usługami pobierania danych. Większość niezgłoszonych usług dotyczy zbiorów GESUT, BDOT500 i RCN, czyli zbiorów, których udostępnianie jest na mocy ustawy odpłatne. Tymczasem rozporządzenia techniczne opisują jedynie konfigurację tych usług bez uwzględnienia mechanizmów pobierania opłat. Wskazane powiaty nie uruchomiły tych usług nie z powodu nieudolności, lecz dlatego, że ustawa i rozporządzenie pozostają ze sobą w sprzeczności, gdyż nie da się jednocześnie udostępniać danych bezpłatnie w ramach otwartej usługi WFS i pobierać za nie opłaty przewidziane regulacjami ustawowymi.
Nazwa zbioru	Liczba niezgłoszonych usług przeglądana (WMS)	Liczba niezgłoszonych usług pobierania (WFS)																					
EGIB	0	0																					
GESUT	2	185																					
BDOT500	27	349																					
BDSOG	12	17																					
RCN	149	283																					

¹ Ewidencji zbiorów i usług danych przestrzennych

			danych. Tak zaproponowane przepisy nie są zgodne z rozporządzeniem parlamentu europejskiego w zakresie ochrony danych osobowych – RODO oraz dyrektywy NIS2 dotyczącej cyberbezpieczeństwa. Proponowane przepisy nie uwzględniają ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, która w sposób jednoznaczny definiuje sposoby komunikacji pomiędzy systemami teleinformatycznymi. Komunikacja ta powinna opierać się o usługi, a nie o bezpośredni dostęp. Umożliwienie GGK bezpośredniego łączenia do produkcyjnej bazy danych w starostwach wprowadzi bardzo duże ryzyko zaburzenia wydajności pracy w szczególności z uwagi na to, że administrator systemu po stronie starostwa nie będzie miał realnego wpływu na działania wykonywane w bazie danych przez system zewnętrzny. Ponadto implementacja po stronie starostów dodatkowych mechanizmów integracji lub bezpośredniego dostępu do baz danych spowoduje dodatkowe koszty finansowe, wynikające z dodatkowych zadań administratorów systemu np. monitorowanie i analiza wydajności systemu powiatowego, a w przypadku spowolnienia wydajności, zakup dodatkowych	oszczędności zarówno w zakresie opłaty za usługi jak i ich ewentualne aktualizacje wynikające z dostosowania do zmieniających się przepisów. Jest to najtańsze rozwiązanie, gdyż wcześniejsze koszty ponoszone przez starostów zostaną przeniesione na Główny Urząd Geodezji i Kartografii (zwany dalej „GUGiK”) a więc Skarb Państwa. Należy także mieć na uwadze, że obecnie starostowie nie korzystają z możliwości wolnego rynku przy wyborze dostawcy systemu do przygotowania i utrzymania usług co przekłada się na wysokie koszty tych usług. Należy jednocześnie wyjaśnić, że przepisy ustaw nie zawierają opisu rozwiązań technicznych koniecznych do zastosowania zawartych w niej przepisów. Kwestie te definiują obowiązujące normy i przepisy prawa np. Krajowe Ramy Interoperacyjności. Odnosząc się do poruszonej kwestii braku zgodności projektowanych przepisów z regulacjami krajowymi i unijnymi należy wskazać, że wnioskodawcy nie przedstawili na czym niezgodności te miałyby polegać, co uniemożliwia szczegółowe odniesienie się do zgłoszonych zastrzeżeń. W opinii projektodawcy projekt ustawy nie jest sprzeczny z powołanymi aktami prawa. Odnosnie kwestii bezpośredniego dostępu do baz danych prowadzonych przez starostę proponuje się dodanie w art. 7a ust. 1a w brzmieniu: <i>„1a. Dostęp do baz danych prowadzonych przez starostę, o którym mowa w ust. 1 pkt</i>	Ponadto, przedstawione przez Ministerstwo stanowisko całkowicie pomija podniesione zarzuty dotyczące bezpieczeństwa informacji i ochrony danych osobowych. Nie określono bowiem, kto w przypadku bezpośredniego dostępu pełni rolę administratora danych, a kto podmiotu przetwarzającego, nie wskazano podstawy prawnej przetwarzania ani zasad rozliczalności w rozumieniu RODO, nie odniesiono się do wymogów dyrektywy NIS2 w zakresie cyberbezpieczeństwa. Proponowane przez resort brzmienie ust. 1a stanowiące, że dostęp nie obejmuje możliwości ingerencji w dane, nie rozwiązuje problemu, ponieważ bezpośrednie połączenie do produkcyjnej bazy danych z samej swojej natury niesie ryzyko naruszenia integralności, poufności i dostępności danych, niezależnie od deklaracyjnych ograniczeń zapisanych w ustawie. Administrator systemu po stronie starostwa nie będzie miał realnego wpływu na operacje wykonywane przez system zewnętrzny, a jednocześnie będzie ponosił pełną odpowiedzialność za bezpieczeństwo danych. Proponowane rozwiązanie jest ponadto sprzeczne z art. 5 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 242), zgodnie z którym tworzenie, aktualizacja i udostępnianie zbiorów metadanych infrastruktury jest zadaniem organów administracji, odpowiedzialnych w
--	--	--	---	---	---

			elementów infrastruktury teleinformatycznej.	5a, nie obejmuje możliwości ingerencji w dane zawarte w tych bazach danych.”	zakresie swojej właściwości za prowadzenie rejestrów publicznych. Przejęcie faktycznego udostępniania przez GGK poprzez mechanizm bezpośredniego dostępu naruszałoby tę zasadę, ponieważ nie można obchodzić ustawowego podziału kompetencji argumentem o „tańszym” udostępnianiu. Należy także ponownie podkreślić, że GGK dysponuje już dostępem do danych powiatowych poprzez system ZSIN, w ramach którego funkcjonuje dostęp repozytoryjny. Jest to mechanizm sprawdzony, bezpieczny i wystarczający do realizacji zadań nadzorczych. Zamiast wprowadzać nowy, nieprecyzyjnie zdefiniowany i niebezpieczny mechanizm, należy rozwiązać istniejącą sprzeczność przepisów uniemożliwiającą powiatom uruchomienie usług WFS dla zbiorów odpłatnych. Reasumując, nie wyrażamy zgody na wprowadzenie bezpośredniego dostępu GGK do baz danych prowadzonych przez starostów i postulujemy o wykreślenie wskazanych przepisów.
7.	Art. 1 pkt 8 lit. a) tiret drugie ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 7a ust. 1 pkt 13a p.g.k.	Wykreślenie przepisu alternatywnie modyfikacja: „13a) opiniuje podział przez wojewodów dotacji celowych dla poszczególnych jednostek samorządu terytorialnego na realizację rządowych zadań zleconych z zakresu geodezji i kartografii w	Projektowany przepis, przyznający Głównemu Geodecie Kraju kompetencję do opiniowania podziału przez wojewodów dotacji celowych dla jednostek samorządu terytorialnego, jest niezasadny i powinien zostać wykreślony. Wprowadzenie dodatkowego etapu opiniowania na szczeblu centralnym nie wnosi wartości merytorycznej do procesu podziału	Uwaga została uwzględniona w części dotyczącej określenia terminu na przedstawienie opinii oraz instytucji milczącej zgody. Odnośnie wykreślenia przepisu, uwaga nie została uwzględniona. Należy wskazać, że w trakcie procedowania w 2024 r. zmiany ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne, w zakresie wydłużenia zawartego w art. 53b ust. 2 ustawy	Odpowiedź została przyjęta.

		<i>terminie 14 dni od dnia przedstawienia propozycji podziału środków, przy czym brak wydania opinii w terminie określonym w ustawie uznaje się za równoznaczny z opinią pozytywną."</i>	dotacji, natomiast nieuchronnie wydłuży procedurę decyzyjną po stronie wojewodów i wojewódzkich inspektorów nadzoru geodezyjnego i kartograficznego. Skierowanie sprawy do Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii spowoduje dalsze opóźnienia w przekazywaniu środków, co negatywnie wpłynie na terminową realizację zadań zleconych. Jednocześnie dotacje celowe powinny być rozdysponowywane w sposób adekwatny do rzeczywistych potrzeb jednostek samorządu terytorialnego, które najlepiej są znane na poziomie wojewódzkim. Centralne opiniowanie osłabia tę zasadę, wprowadzając zbędną centralizację procesu, co jest sprzeczne z polityką rządu. W przypadku utrzymania tej kompetencji niezbędne byłoby co najmniej wprowadzenie ustawowego terminu na wydanie opinii, np. 14 dni, z jednoczesnym domniemaniem opinii pozytywnej w przypadku jego przekroczenia. Brak takiego mechanizmu czyni przepis nieproporcjonalnym i ryzykownym organizacyjnie, a także może powodować, nieuzasadnioną zwłokę z punktu widzenia powiatowych organów SGiK w opiniowaniu, a w skrajnych sytuacjach doprowadzić do paraliżu zamówień publicznych w przedmiotowym zakresie i w	terminu na utworzenie baz danych, GGK wystąpił do wojewódzkich inspektorów nadzoru geodezyjnego i kartograficznego (zwanych dalej „WINGiK”) o informację jakie środki zostały przeznaczone w dotacji celowej na utworzenie baz danych, o których mowa w art. 4 ust. 1a pkt 2, 3, 10 i 12 ww. ustawy. Zebrano informacje na temat wysokości i sposobu alokacji środków publicznych. Z przeprowadzonych ustaleń wynika, że znaczna część WINGiK nie posiadała wiedzy o celu przyznania środków finansowych powiatom na realizację przedmiotowych zadań. Przekazywane dane miały charakter ogólny i nie wskazywały w sposób precyzyjny kwot przeznaczonych dla poszczególnych jednostek. Co istotne, zebrany materiał dowodowy oraz przeprowadzona analiza wykazały, iż wysokość przekazywanych środków różniła się w zależności od powiatu, co może świadczyć o braku jednolitych kryteriów przy ich dystrybucji. Ponadto, stwierdzono, że środki nie były przyznawane w oparciu o rzeczywiste potrzeby poszczególnych powiatów ani o analizę lokalnych uwarunkowań organizacyjno-technicznych. W konsekwencji niektóre jednostki mogły otrzymać środki niewystarczające do realizacji powierzonych im zadań, podczas gdy inne – niewspółmiernie wyższe względem rzeczywistych potrzeb. Powyższe okoliczności uzasadniają konieczność wprowadzenia mechanizmów zapewniających przejrzystość i adekwatność przydziału środków finansowych, opartych na	
--	--	---	---	---	--

			konsekwencji do niewykonania zadań i zwrotu niewykorzystanych środków z dotacji.	obiektywnych i jednolitych kryteriach, uwzględniających specyfikę oraz potrzeby poszczególnych jednostek samorządu terytorialnego.	
8.	Art. 1 pkt 9 lit. b) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 7b ust. 1 pkt 2 p.g.k.	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: <i>„nadzoruje działania organów administracji geodezyjnej i kartograficznej w przedmiocie przestrzegania przepisów z zakresu geodezji i kartografii”</i>	Zmiana ma charakter doprecyzowujący.	Uwaga nie została uwzględniona. Brak uzasadnienia proponowanej zmiany, która nie ma jedynie charakteru doprecyzowującego a zawężający. Przepis ma charakter kompetencyjny, a sposób realizacji nadzoru i jego zakres określają inne przepisy prawa. Co istotne nadzór nie ogranicza się wyłącznie do kryterium legalności działania organów.	Nie sposób zgodzić się ze stanowiskiem resortu, jakoby proponowana zmiana miała charakter zawężający. Stanowisko to należy rozpatrywać łącznie z wcześniejszą uwagą nr 5. Skoro projektodawca świadomie zdecydował się na zastąpienie „kontrolowania” „nadzorowaniem”, a więc zgodnie z przyjmowanym przez resort stanowiskiem - na istotne rozszerzenie kompetencji WINGiK wobec organów administracji geodezyjnej i kartograficznej, to tym bardziej konieczne jest precyzyjne określenie zakresu przedmiotowego tego nadzoru. Proponowane doprecyzowanie, że nadzór dotyczy działań organów administracji geodezyjnej i kartograficznej „w przedmiocie przestrzegania przepisów z zakresu geodezji i kartografii”, nie ogranicza nadzoru do samego kryterium legalności. Wskazuje jedynie dziedzinę, w ramach której nadzór jest wykonywany, co jest standardowym i prawidłowym sposobem konstruowania przepisów kompetencyjnych. Bez takiego doprecyzowania przepis w obecnym brzmieniu mógłby być interpretowany jako przyznający WINGiK nadzór nad całością działań organów administracji geodezyjnej i

					kartograficznej, w tym nad działaniami wykraczającymi poza materię geodezyjną i kartograficzną, co byłoby nieuzasadnione i nieproporcjonalne. Podtrzymujemy zatem pierwotnie podniesiony postulat.
9.	Art. 1 pkt 12 lit. g) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 9 ust. 23 p.g.k.	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: <i>„Wojewódzki inspektor nadzoru geodezyjnego i kartograficznego doręcza ostateczny protokół ustaleń z czynności sprawdzających w terminie 3 dni od momentu jego sporządzenia: ...</i> <i>2) właściwemu organowi Służby Geodezyjnej i Kartograficznej, celem włączenia protokołu do materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego,”</i>	Z uwagi na fakt, iż przedmiotowy protokół ma być dalej udostępniany przez powiatowe organy służby geodezyjnej i kartograficznej to istnieje uzasadniona potrzeba, ażeby organy te mogły otrzymać ten dokument w możliwie jak najszybszym czasie. Tym samym zasadnym jest wprowadzenie terminu nakładającego na WINGiK obowiązek dokonania przedmiotowej czynności w określonym czasie. Ponadto dostrzega się potrzebę doprecyzowania trybu udostępnienia protokołu ustaleń z czynności sprawdzających, tj. dookreślenia w jaki sposób wspomniany protokół powinien być udostępniany.	Uwaga została uwzględniona w zakresie terminu przekazania protokołu. W zakresie włączenia ww. protokołów do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego oraz określenia trybu ich udostępniania – uwaga nie została uwzględniona. Protokoły z czynności sprawdzających nie stanowią materiału państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, a ich udostępnianie reguluje projektowany przepis art. 40a ust. 3 ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne.	Podtrzymujemy postulat włączenia protokołów ustaleń z czynności sprawdzających do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego oraz powiązania ich z operatem geodezyjnym. Należy ponownie podkreślić, że stanowisko resortu jest w tym zakresie wewnętrznie niespójne. Projektodawca sam bowiem przewiduje w projektowanych przepisach art. 12 ust. 3 oraz art. 40a ust. 3 p.g.k., że protokoły ustaleń z czynności sprawdzających mają być udostępniane razem z materiałami zasobu i razem z operatem geodezyjnym, a jednocześnie odmawia im statusu elementu zasobu. Rodzi to zasadnicze pytanie – jako co mają być te protokoły udostępniane? Skoro nie stanowią państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, to brak jest właściwej podstawy prawnej do ich udostępniania w trybie przepisów p.g.k. Przepis art. 40a ust. 3 sam w sobie nie rozwiązuje tego problemu, ponieważ nie reguluje kwestii administracyjnych związanych z tymi dokumentami. Obecne proponowane brzmienie projektu nie określa bowiem, gdzie protokoły mają być przechowywane,

					w jakim rejestrze ewidencjonowane ani jaka jest ich kategoria archiwalna. Są to kwestie fundamentalne z punktu widzenia prawidłowego zarządzania dokumentacją w organach administracji publicznej. Włączenie protokołów do zasobu i powiązanie ich z operatem geodezyjnym, a nie ze zgłoszeniem prac, jest rozwiązaniem najprostszym zarówno pod względem legislacyjnym, jak i organizacyjnym, gdyż automatycznie reguluje wszystkie wskazane wyżej kwestie, zapewnia spójność z projektowanymi przepisami dotyczącymi udostępniania tych protokołów oraz jest funkcjonalnie trafniejsze, albowiem protokół odnosi się do wyników prac geodezyjnych udokumentowanych w operacie, a nie do samego faktu zgłoszenia prac.
10.	Art. 1 pkt 12 lit. g) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 9 ust. 24 p.g.k.	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: <i>„24. Organ Służby Geodezyjnej i Kartograficznej, który otrzymał protokół ustaleń z czynności sprawdzających, dokonuje oceny w zakresie przydatności użytkowej materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego powstałych w wyniku prac geodezyjnych lub kartograficznych objętych czynnościami</i>	Proponuje się dodać ust. 24a w celu ujednolicenia sposobu przechowywania w systemie informacji o sporządzeniu protokołu. Należałoby również uregulować kwestię odpłatności udostępnienia informacji o sporządzeniu ostatecznego protokołu w zakresie jej udostępniania podmiotom zainteresowanym.	Uwaga nie została uwzględniona. Protokoły z czynności sprawdzających nie stanowią materiału państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, a ich udostępnianie reguluje projektowany przepis art. 40a ust. 3 ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne. Nie przewiduje się dodatkowych opłat za udostępnianie przedmiotowych protokołów razem z materiałami zasobu.	Odpowiedź jak do uwagi nr 1 oraz nr 9 w przedmiocie dot. protokołów ustaleń z czynności sprawdzających.

		sprawdzającymi, zgodnie z art. 40 ust. 4. 24a. Informacja o sporządzeniu ostatecznego protokołu, o którym mowa w ust. 23, podlega wpisowi do ewidencji materiałów zasobu.”			
11.	Art. 1 pkt 14 ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 11 ust. 5 i 6 p.g.k.	Postulujemy o wykreślenie przepisów lub przyjęcie następującego brzmienia ust. 5: „Nie mogą wykonywać prac geodezyjnych lub prac kartograficznych, ani sprawować nad nimi nadzoru, osoby posiadające uprawnienia zawodowe w dziedzinie geodezji i kartografii, o których mowa w art. 43, które w ramach obowiązków służbowych realizują zadania organów Służby Geodezyjnej i Kartograficznej, zatrudnione na stanowiskach kierowniczych oraz związanych z weryfikacją wyników zgłoszonych prac geodezyjnych w urzędach obsługujących te organy, na terenie objętym właściwością miejscową tych organów.”	Zgodnie z uzasadnieniem projektu, powyższy zakaz konieczny jest do wprowadzenia nie tylko na obszarze jednostki zatrudniającej, lecz także poza jej terenem, w tym na terenie całego kraju. Zaproponowana w projekcie regulacja w nieuzasadniony sposób różnicuje pracowników organów Służby Geodezyjnej i Kartograficznej. W efekcie zamiast wyeliminować stwierdzone podczas kontroli GUGiK nieprawidłowości związane z etyką pracowników samorządowych czy uzasadniające podejrzenie istnienia konfliktu interesów, może być tylko przyczyną kolejnych nadużyć i nieprawidłowości. Ponadto przepis budzi dodatkowe i uzasadnione zastrzeżenia związane z równym traktowaniem pracowników samorządowych. Ocena możliwości wykonywania określonych prac lub sprawowania nad nimi nadzoru przez osoby posiadające uprawnienia zawodowe w dziedzinie geodezji i kartografii, o których mowa w art. 43, które w ramach obowiązków	Uwaga została uwzględniona w części. Zakaz wykonywania prac geodezyjnych został ograniczony do obszaru jednostki, na której zatrudniony jest pracownik organów Służby Geodezyjnej i Kartograficznej. Regulacja ma na celu wyeliminowanie zjawiska, w którym pracownik Służby Geodezyjnej i Kartograficznej realizuje czynności wykonawcy prac geodezyjnych w obszarze związanym z jego obowiązkami służbowymi, w sposób mogący podważać zasadę bezstronności, rzetelności i transparentności działania organów administracji publicznej. Dodatkowo projektodawca proponuje dla prac geodezyjnych, których celem jest wykonanie geodezyjnej inwentaryzacji powykonawczej obiektów budowlanych albo sporządzenie mapy do celów projektowych, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 3 lit. c i j ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne, wprowadzenie ograniczenia w zakresie weryfikacji wyników prac jedynie do weryfikacji spójności przekazywanych zbiorów danych z prowadzonymi przez organ bazami danych oraz ich zgodności z	Z usatysfakcjonowaniem przyjmujemy informację, że zakaz wykonywania prac geodezyjnych został ograniczony do obszaru jednostki, na której zatrudniony jest pracownik organów SGiK. Jednakże niezależnie od powyższego całkowicie negujemy propozycje dotyczącą wprowadzenia ograniczenia zakresu weryfikacji dla prac geodezyjnych, których celem jest wykonanie geodezyjnej inwentaryzacji powykonawczej obiektów budowlanych albo sporządzenie mapy do celów projektowych. Propozycje te nie były przedmiotem wcześniejszych uzgodnień i stanowią niedopuszczalną „wrzutkę” legislacyjną na etapie rozpatrywania uwag. Ograniczenie zakresu weryfikacji tych prac jest rozwiązaniem niebezpiecznym, które doprowadzi do spadku jakości danych przekazywanych do PZGiK. Przyjęcie, że odpowiedzialność za jakość danych spoczywa wyłącznie na geodecie uprawnionym, zaś weryfikator nie powinien się w to przesadnie

		służbowych realizują zadania organów Służby Geodezyjnej i Kartograficznej powinna leżeć w kompetencjach władz tego organu, który zatrudnia danego pracownika w ramach obecnie istniejących regulacji prawnych odnoszących się do wszystkich pracowników samorządowych. Uzasadnione podejrzenie potencjalnego konfliktu interesów dotyczy pracowników Służby Geodezyjnej i Kartograficznej, którzy wykonują lub nadzorują wykonywanie prac geodezyjnych na obszarze powiatu, w którego organach SGIK są zatrudnieni. Obecne brzmienie proponowanej regulacji uniemożliwi wykonywanie prac geodezyjnych na obszarze innego powiatu pracownikowi wykonującemu prace związane z weryfikacją, jednocześnie umożliwiając osobie zajmującej kierownicze stanowisko lub będącej geodetą powiatowym, realizowanie prac geodezyjnych na obszarze własnego powiatu, jeśli np. prace te będą realizowane w ramach postępowania sądowego przez osoby pełniące funkcje biegłego sądowego. Regulacja ta w zakresie w jakim została zaproponowana jest nieproporcjonalna i z całą pewnością nie przyniesie oczekiwanych skutków, o których mowa w opublikowanym zaktualizowanym uzasadnieniu proponowanych zmian.	obowiązującymi schematami aplikacyjnymi GML dotyczącymi udostępniania i wymiany danych. Mając na względzie, że powyższe prace geodezyjne stanowią większą część zgłaszanych i weryfikowanych przez organ prac geodezyjnych, zmniejszenie zakresu weryfikacji powyższych prac powinno zmniejszyć obciążenie pracą weryfikatorów.	angażować, jest irracjonalne. Obecny stan operatorów i danych przekazywanych przez wykonawców jednoznacznie pokazuje, że nie jesteśmy jeszcze na etapie, w którym można zrezygnować z pełnej weryfikacji i polegać wyłącznie na odpowiedzialności geodety uprawnionego. Nie można przy tym pomijać, że wyniki tych prac służą między innymi do aktualizacji EGIB. Przy inwentaryzacji powykonawczej budynku sporządzany jest wykaz zmian danych dotyczących budynku, a także wykaz zmian użytków gruntowych. Jeżeli nikt nie będzie tego weryfikował, problemy ujawnią się dopiero na etapie wprowadzania danych do bazy ewidencji gruntów i budynków, kiedy ich naprawa będzie znacznie trudniejsza i bardziej kosztowna. Ponadto w przypadku mapy do celów projektowych możliwe jest zgłoszenie uzupełniające obejmujące ustalenie przebiegu granic działek ewidencyjnych, co rodzi zasadnicze pytanie, czy w takim przypadku organ miałby weryfikować wyłącznie pliki GML, czy również operat - a więc, czy ograniczenie weryfikacji w ogóle jest możliwe do zastosowania w praktyce bez naruszenia spójności systemu? Jakiegolwiek wyjątki od pełnej weryfikacji nie przyspieszą procesu obsługi zgłoszeń, a jedynie obniżą jakość danych zasilających zasób i ewidencję. Tym samym postulujemy o odrzucenie tej propozycji.
--	--	--	--	---

			Egzekucja przedmiotowego zakazu powinna odbywać się na podstawie istniejących przepisów ustawy o pracownikach samorządowych. Ponadto wyłączenie zakazu w odniesieniu do możliwości wykonywania w tym samym przypadku funkcji biegłego sądowego jest niesprawiedliwe i dyskryminujące w stosunku do innych prac geodezyjnych. Wykonywanie prac na zlecenie sądu ze względu na to, że jest się wpisanym na listę biegłych jest analogiczne z wykonywaniem prac na zlecenie (co innego stanowi biegły ad hoc, którego powołuje sąd w sytuacji jak biegły z listy nie jest odpowiedni do wyrażenia opinii). Co do zasady geodeta uprawniony, który sam składa wnioski na wpisanie do listy biegłych staje się analogicznie wykonawcą prac ale na zlecenie sądu (na liście biegłych nie ma rozróżnienia, że jest to pracownik administracji a zatem je po prostu wykonawcą prac), co innego oznacza biegły ad hoc, kiedy to faktycznie w takich przypadkach sąd wręcz poszukuje osoby z zakresu administracji do wyrażenia opinii i nie może być zabronienia wykonywania takich prac przez urzędnika, natomiast umożliwienie wykonywania prac na zlecenie sądu tylko z tego powodu, że ktoś świadomie i celowo będąc urzędnikiem zgłosił		
--	--	--	---	--	--

			się do listy biegłych stanowi dyskryminację wobec zakazu wykonywania prac przez pracowników administracji powiatowej. Nie można też pomijać faktu, że ograniczenie prowadzenia określonej działalności – nawet uzasadniane względami etycznymi – powinno się wiązać z zapewnieniem odpowiedniego wynagrodzenia w podstawowym miejscu pracy. Projektodawcy najwyraźniej o tym zapominają wpisując się w zgubny trend budowania „taniego” państwa. Projekt ustawy nie przewiduje dodatkowych dochodów; wręcz przeciwnie – znosi odpłatność za część usług i podnosi ponoszone przez powiaty koszty rzeczowe (vide inne uwagi). W sytuacji, w której powiaty nie mają zapewnionego odpowiedniego poziomu finansowania zadań z zakresu geodezji, a tym samym zapewnienia w pełni godziwego wynagrodzenia zatrudnionym wysokowykwalifikowanym pracownikom, nakładanie na nich nadmiarowych ograniczeń prowadzenia dodatkowej działalności może doprowadzić do odpływu pracowników z sektora publicznego do prywatnego.		
12.	Art. 1 pkt 15 lit. c) ustawy nowelizującej w odniesieniu	Proponujemy pozostawienie przepisu w obecnie obowiązującym brzmieniu.	W kontekście powszechnie podnoszonych postulatów w przedmiocie kierunków legislacyjnych dotyczących konieczności przyspieszania	Uwaga nie została uwzględniona. Wydłużenie możliwości wykonywania zgłoszonych prac geodezyjnych nie wpłynie w opinii projektodawcy na	Przyjmujemy do wiadomości stanowisko projektodawcy, niemniej pragniemy zwrócić uwagę na pewną niespójność systemową proponowanego rozwiązania z

	do art. 12 ust. 2 pkt 4 p.g.k.	Ewentualnie postuluje się wprowadzenie regulacji umożliwiających jednorazowe przedłużenie terminu o okres np. 5 lat w uzasadnionych przypadkach.	postępowań inwestycyjnych, wydłużenie podstawowego okresu na przygotowanie operatu mija się z celem. Z praktyki powiatowych wydziałów geodezji i kartografii wynika, iż większość operatów bez problemów jest wykonywana dotychczasowym terminie roku.	opóźnienia w realizacji postępowań inwestycyjnych.	dotychczasowym kierunkiem legislacyjnym. Należy wskazać, że przy okazji wcześniejszych prac legislacyjnych, jednym z wyraźnie artykułowanych celów było właśnie ograniczenie problemu „wiszących” zgłoszeń prac geodezyjnych, czyli sytuacji, w których zgłoszenia pozostawały otwarte przez długi czas bez przekazania wyników do organu SGIK. Wprowadzane wówczas mechanizmy miały służyć uporządkowaniu zasobu i zapewnieniu aktualności danych. Obecna propozycja wydłużenia tego terminu do dwóch lat, wydaje się zmierzać w kierunku przeciwnym do tamtych założeń, co rodzi pytanie o spójność przyjętej koncepcji legislacyjnej. W przypadku nie podzielenia przez projektodawców powyższego stanowiska, niniejszym zamiast generalnego wydłużenia terminu podstawowego, bardziej zasadne wydaje się być wprowadzenie mechanizmu jednorazowego przedłużenia terminu w uzasadnionych przypadkach, co pozwoliłoby pogodzić elastyczność z dotychczasową logiką dyscyplinowania procesu przekazywania wyników prac.
13.	Art. 1 pkt 15 lit. h) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 12 ust. 2g p.g.k.	Proponuje się następujące brzmienie przepisu: <i>„2g. Zmiana geodety uprawnionego, o której mowa w ust. 2c pkt 3,</i>	Zmiana geodety uprawnionego, czyli „zgłoszenie przechodnie” dotychczas nie było możliwe – nie można było sobie zmienić wykonawcy. Przepis określa, kto może złożyć zgłoszenie uzupełniające, które	Uwaga nie została uwzględniona. Należy wskazać, że zmiana geodety uprawnionego wskazanego w pierwotnym zgłoszeniu prac jest sytuacją nadzwyczajną wynikającą z nieprzewidzianej w momencie	Podtrzymujemy zgłoszoną uwagę. Przedstawione przez projektodawcę uzasadnienie odrzucenia wskazanej propozycji budzi istotne wątpliwości i w nie odpowiada w pełni na podniesione zastrzeżenia.

		<i>może być dokonana przez geodetę uprawnionego wskazanego w zgłoszeniu prac albo podmiot, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. f. oraz geodetę, który przejmuje te prace”,</i>	skutkuje zmianą geodety uprawnionego. Zgodnie z projektowanymi przepisami zgłoszenie pracy, jak również zgłoszenie uzupełniające może być zgłoszone wyłącznie przez geodetę uprawnionego. Zapis, w którym dopuszcza się zmianę geodety uprawnionego przez przedsiębiorcę, który zgodnie z projektowaną ustawą nie jest „stroną postępowania/wykonawcą pracy geodezyjnej”, dopuści możliwość zmiany geodety uprawnionego/wykonawcy pracy przez inny podmiot, który zgodnie z projektem ustawy nie jest nawet uprawniony do kontaktu z organem, do którego ta praca została zgłoszona. W związku z procedowanymi zmianami konieczne jest wprowadzenie regulacji dookreślających formę zmiany osoby geodety uprawnionego. Postuluje się zatem o wprowadzenie stosownych przepisów w kwestii przedmiotowej zmiany geodety uprawnionego regulujących dwustronną formę w tym zakresie, tj. umożliwiającą oświadczenie przez pierwszego, iż dana pracę „oddaje” oraz oświadczenie drugiego, iż daną pracę „przejmuje”.	dokonywania zgłoszenia potrzeby, np. śmierci geodety uprawnionego, rozwiązania stosunku pracy przez geodetę uprawnionego z podmiotem, na rzecz którego wykonywał prace geodezyjną, bądź konfliktem geodety uprawnionego z ww. pracodawcą. Dotyczy więc również sytuacji, w których wskazany w pierwotnym zgłoszeniu geodeta uprawniony nie może lub nie złoży oświadczenia o przejściu wykonywania pracy przez innego geodetę uprawnionego. Należy wskazać, że w przypadku gdy geodeta uprawniony wykonuje pracę geodezyjną na rzecz podmiotu, u którego jest zatrudniony (który to podmiot wskazuje w zgłoszeniu prac zgodnie z projektowanym art. 12 ust. 2 pkt 1 lit. f ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne) to podmiot ten uzyskuje prawo do ewentualnej zmiany geodety uprawnionego wykonującego daną pracę geodezyjną.	Projektodawca koncentruje się w swoim uzasadnieniu na modelu funkcjonowania większych podmiotów gospodarczych, dysponujących wieloma geodetami uprawnionymi, dla których zmiana osoby realizującej zgłoszoną pracę jest kwestią czysto organizacyjną. Tymczasem realia branży geodezyjnej wyglądają inaczej, tj. zdecydowana większość wykonawców prac geodezyjnych prowadzi JDG. W tym kontekście brak sformalizowanej procedury w przedmiocie dwustronnego przekazania pracy rodzi poważne zagrożenia porządkowe. Kluczowym problemem, jest kwestia świadomej zgody geodety przejmującego pracę. Istotą naszej propozycji było wprowadzenie mechanizmu, w którym zarówno geodeta przekazujący pracę składa oświadczenie o jej „oddaniu”, jak i geodeta przejmujący — oświadczenie o jej „przejściu” wraz z przyjęciem na siebie odpowiedzialności za dalszą realizację. Bez takiego rozwiązania możliwe jest powstanie sytuacji, w której geodeta zostaje wskazany jako przejmujący pracę bez swojej wiedzy i zgody, co jest nie do zaakceptowania z punktu widzenia odpowiedzialności zawodowej, w tym odpowiedzialności dyscyplinarnej. Brak jest również klarownej procedury przekazania pracy, co w konsekwencji może skutkować pojawieniem się dwóch odrębnych operatów sporządzonych przez dwóch różnych geodetów w ramach tego samego zgłoszenia, gdy
--	--	---	---	--	---

					pierwszy nie zakończył formalnie swojego udziału, a drugi już przystąpił do realizacji. Tego rodzaju sytuacje, choć mogą wydawać się hipotetyczne, w praktyce powiatowych wydziałów geodezji i kartografii są jak najbardziej realne i stanowiłyby istotne utrudnienie w prowadzeniu PZGiK. Proponowane rozwiązanie nie ogranicza możliwości dokonania przedmiotowej zmiany, w tym również w sytuacjach nadzwyczajnych wskazanych przez Ministerstwo, a jedynie wprowadza niezbędne minimum formalne zapewniające, że przejęcie odbywa się w sposób świadomy, uporządkowany i bezpieczny. Niezależnie od powyższego zwracamy uwagę na dodatkowy problem dotyczący zakresu dopuszczalnych zmian w ramach zgłoszenia uzupełniającego, gdyż katalog modyfikacji możliwych do dokonania w drodze uzupełnienia zgłoszenia prac nie obejmuje zmiany celu zgłoszonych prac geodezyjnych. W praktyce wykonywania prac geodezyjnych nierzadko zdarza się, że geodeta po dokonaniu zgłoszenia i przystąpieniu do realizacji pracy w terenie ustala, iż rzeczywisty zakres niezbędnych czynności odbiega od pierwotnie wskazanego celu zgłoszenia, na przykład gdy na podstawie informacji od zleceniodawcy zgłoszono sporządzenie mapy do celów projektowych, a po oględzinach w
--	--	--	--	--	---

					terenie okazuje się, że niezbędne jest wykonanie geodezyjnej inwentaryzacji powykonawczej. W takiej sytuacji geodeta jest zmuszony do dokonania nowego zgłoszenia i ponownego wykonania pracy od początku. Postulujemy zatem o rozszerzenie katalogu zmian dopuszczalnych w ramach zgłoszenia uzupełniającego o możliwość zmiany celu zgłoszonych prac geodezyjnych.
14.	Art. 1 pkt 15 lit. j) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 12 ust. 3a p.g.k.	Proponujemy wykreślenie przepisu.	Projektowany przepis art. 3a wprowadza obowiązek automatycznego udostępniania wykonawcy prac geodezyjnych aktualnych danych z baz danych PZGiK, w przypadku każdej zmiany tych danych, niezależnie od rodzaju zgłoszonej pracy. Rozwiązanie to należy uznać za zbędne, nieproporcjonalne oraz generujące nieuzasadnione skutki organizacyjne i techniczne. Projektowany przepis nie różnicuje zmian danych ze względu na ich faktyczną przydatność dla zgłoszonej pracy geodezyjnej. W konsekwencji wykonawca będzie otrzymywał dane, które: nie mają żadnego znaczenia dla realizowanego zadania, nie są wykorzystywane w danym rodzaju pracy, mogą dotyczyć innych obiektów. Projektowany przepis generuje istotne konsekwencje techniczne i kosztowe dla organów prowadzących PZGiK, w szczególności: konieczność generowania nowych paczek	Uwaga została częściowo uwzględniona. Proponowana zmiana brzmienia przepisu art. 12 ust. 3a: <i>„3a. W przypadku gdy przed otrzymaniem zawiadomienia, o którym mowa w art 12a ust. 1, nastąpi zmiana w bazach danych, o których mowa w art. 4 ust. 1a pkt 2, 3, 10 lub 12 i dotyczą one danego zgłoszenia prac, organ informuję geodetę uprawnionego o zmianach w bazach danych, nie później niż w terminie 5 dni roboczych od dokonania tych zmian.”.</i> Należy wskazać, że przekazywane przez geodetę uprawnionego wyniki prac geodezyjnych, zgodnie z art. 12b ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne muszą być spójne z prowadzonymi przez organ bazami danych. W tym celu geodeta uprawniony musi być informowany o dokonywanych przez organ zmian w bazach danych.	Podtrzymujemy postulat dotyczący wykreślenia przedmiotowego przepisu. Nowe brzmienie regulacji nakłada na organ SGIK obowiązek bieżącego monitorowania, czy w prowadzonych bazach danych nastąpiły zmiany dotyczące obszaru każdego otwartego zgłoszenia prac geodezyjnych, a następnie informowania o tym geodety uprawnionego w terminie 5 dni roboczych. W powiatach, w których jednocześnie otwartych jest kilkanaście tysięcy zgłoszeń realizacja tego obowiązku jest w praktyce niewykonalna bez utworzenia dedykowanych stanowisk pracy zajmujących się wyłącznie monitoringiem zmian i wysyłaniem stosownych informacji. Zgodnie z założeniem projektu, organ powinien działać proaktywnie i w sposób ciągły, a jednocześnie nie wiedząc, kiedy geodeta zamierza złożyć zawiadomienie o przekazaniu wyników prac, gdyż nie ma możliwości przewidzenia tego momentu. Tym samym organ

			danych przy każdej zmianie w bazach danych, konieczność ich archiwizacji i przechowywania, wzrost obciążenia systemów teleinformatycznych oraz infrastruktury serwerowej oraz zwiększenie kosztów utrzymania systemów, bez proporcjonalnych korzyści. Należy zauważyć, że zmiany w bazach danych (zwłaszcza EGiB) mają charakter częsty i masowy, co w połączeniu z dużą liczbą otwartych zgłoszeń prac geodezyjnych może prowadzić do niekontrolowanego wzrostu liczby generowanych plików danych.		musiałby monitorować zmiany dla wszystkich otwartych zgłoszeń przez cały okres ich trwania. Podkreślenia wymaga również, że w uzasadnieniu projektu ustawy oraz w OSR nie uwzględniono kosztów, jakie realizacja tego obowiązku będzie generować po stronie starostw powiatowych, a których poczynienie będzie niezbędne dla zapewnienia prawidłowej realizacji przepisu. Zmiana będzie wymagała utworzenia nowych stanowisk pracy, stosownego dostosowania systemów informatycznych, a także bieżącej obsługi procesu, czego koszty w praktyce całościowo obciążą budżety powiatów. Cel, dla którego sformułowany został omawiany przepis można osiągnąć poprzez umożliwienie geodecie uprawnionemu zwrócenia się do organu z zapytaniem o aktualność danych przed złożeniem zawiadomienia o przekazaniu wyników prac. Takie rozwiązanie przenosi inicjatywę na stronę, która najlepiej zna etap zaawansowania swoich prac i moment, w którym aktualne dane są jej faktycznie potrzebne. Tym samym, domagamy się wykreślenia przepisu w obecnym brzmieniu, bądź sformułowanie regulacji przewidującej możliwość wystąpienia przez geodetę uprawnionego z wnioskiem o informację o zmianach w bazach danych dotyczących obszaru objętego zgłoszeniem prac.
--	--	--	---	--	--

15.	Art. 1 pkt 17 lit. a) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 12b p.g.k.	Proponujemy dodanie następującego przepisu: <i>„9. Obsługa zgłoszeń prac geodezyjnych, w tym wymiana informacji i dokumentów dokonywana jest poprzez system teleinformatyczny do prowadzenia państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego”</i>	Zapis analogiczny jak przy ZUD – art. 28bb ust. 5 p.g.k.	Uwaga nie została uwzględniona. Kwestie te regulują wystarczająco przepisy ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne oraz rozporządzenia z dnia 2 kwietnia 2021 r. w sprawie organizacji i trybu prowadzenia państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego (Dz.U. z 2021 r. poz. 820). Nie przedstawiono uzasadnienia do narzucania na organy proponowanego obowiązku, który wiąże się z koniecznością poniesienia środków finansowych na zakup odpowiedniego oprogramowania.	Podtrzymujemy zgłoszoną uwagę. Intencją przedstawionej propozycji nie jest nałożenie na organy nowego obowiązku, lecz usankcjonowanie w przepisach rangi ustawowej stanu faktycznego, który już powszechnie funkcjonuje. Zgodnie z informacjami GUGiK 100% zgłoszeń prac geodezyjnych jest obecnie przekazywanych za pośrednictwem systemów teleinformatycznych, co oznacza, że odpowiednia funkcjonalność w tym zakresie jest już wdrożona, zatem argument o konieczności ponoszenia przez organy kosztów zakupu oprogramowania jest w tym kontekście niezrozumiały. Przyjęcie postulowanej propozycji ma stanowić jedynie uregulowanie w obowiązujących przepisach stanu faktycznego, który już ma miejsce w rzeczywistości. Tak jak było to wcześniej wskazane, analogiczne rozwiązanie projektodawca sam wprowadza w art. 28bb ust. 5 p.g.k. w odniesieniu do narad koordynacyjnych. Brak jest zatem racjonalnego uzasadnienia dla odmiennego traktowania obsługi zgłoszeń prac geodezyjnych. Należy także podkreślić, że wskazywane przez Ministerstwo rozporządzenie w sprawie organizacji i trybu prowadzenia państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, nie precyzuje w sposób jednoznaczny, jak ma się odbywać komunikacja pomiędzy geodetą a organem, czy jak i wraz z
-----	--	--	---	---	--

					którym momentem ustalana jest data doręczenia dokumentów w komunikacji pomiędzy nimi, w szczególności protokołu weryfikacji. Ustawowe wskazanie systemu teleinformatycznego jako narzędzia obsługi zgłoszeń rozwiązałoby ten problem, umożliwiając stosowanie przepisów k.p.a. dotyczących doręczeń elektronicznych i eliminując obecne wątpliwości co do biegu terminów. Tym samym, ponownie wnosimy o uwzględnienie proponowanego przepisu, który nie generuje nowych kosztów, a jedynie porządkuje stan prawny w zgodzie z praktyką i zapewnia spójność oraz pewność prawa.
16.	Art. 1 pkt 17 lit. d) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 12b ust. 5 p.g.k.	Proponuje się zmianę przepisu na następujący: <i>„5. Organ Służby Geodezyjnej i Kartograficznej, do którego przekazane zostały wyniki zgłoszonych prac geodezyjnych, potwierdza ich przyjęcie do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego wpisem do ewidencji materiałów tego zasobu i opatruje dokumenty i materiały przeznaczone dla podmiotu, na rzecz</i>	W zakresie art. 12b ust. 5 p.g.k. obecnie nie zaproponowano zmian, ale obecna sytuacja w interpretacji tego przepisu i pojawiających się problemów w blokowaniu czynności opatrywania klauzulą przez niektóre urzędy wskazuje na potrzebę doprecyzowania przepisu. W przypadku dużych i złożonych opracowań geodezyjnych (np. mapy z projektami podziałów w ramach ZRiD) oraz konieczności dostarczenia materiałów w postaci analogowej, geodeci wykonujący takie prace mają problem z jednoczesnym dostarczeniem do Organu Służby Geodezyjnej i Kartograficznej materiałów w postaci analogowej. Na skutek dokonanej weryfikacji wyników	Uwaga nie została uwzględniona. Należy wskazać, że przepisy ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne, nie określają procedury weryfikacji zgodności dokumentów i materiałów przeznaczonych dla podmiotu, na rzecz którego zostały wykonane prace geodezyjne, w sytuacji w której ww. dokumenty/materiały nie zostały przekazane łącznie z wynikami prac geodezyjnych do weryfikacji. Wnioskodawcy również nie regulują tej kwestii, co oznacza, że organ będzie miał obowiązek opatrzyć klauzulą dokumenty/materiały, przekazane przez wykonawcę już po uzyskaniu pozytywnego wyniku weryfikacji pomimo np. że nie będą one zgodne z materiałami przyjętymi do zasobu, lub będą niezgodne z obowiązującymi przepisami (np. w	Odpowiedź została przyjęta.

	którego geodeta uprawniony wykonuje prace geodezyjne, klauzulą urzędową, o której mowa w art. 40 ust. 3g pkt 3. Opatrzanie klauzulą następuje po przyjęciu wyników zgłoszonych prac geodezyjnych do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego. Dokumenty i materiały przeznaczone dla podmiotu, na rzecz którego zostały wykonane prace geodezyjne, geodeta uprawniony zobowiązany jest dostarczyć do organu Służby Geodezyjnej i Kartograficznej wraz z wynikami zgłoszonych prac geodezyjnych niezwłocznie, lecz nie później niż w terminie 10 dni od daty uzyskania pozytywnego protokołu weryfikacji. W uzasadnionych przypadkach Organ Służby Geodezyjnej i Kartograficznej i geodeta uprawniony mogą,	prac, często istnieje konieczność uzupełnienia lub wprowadzenia zmian na opracowanych dokumentach co wymusza konieczność ich poprawy i ponownego przygotowania egzemplarzy dla zlecniodawcy. Zdarzają się przypadki gdy materiały te są dostarczane do organu za pośrednictwem poczty lub kuriera i nie jest fizycznie możliwe ich jednoczesne dostarczenie z operatem i wynikami prac, które przekazywane są w postaci elektronicznej za pośrednictwem systemu informatycznego i wdrożonych e-usług dla geodetów. W takim przypadku jednoczesne opatrzenie klauzulą dokumentów z chwilą przyjęcia wyników prac do zasobu fizycznie nie jest możliwe do zrealizowania przez Organ Służby Geodezyjnej i Kartograficznej. Proponowana zmiana urealni możliwość faktycznego opatrzenia klauzulą dokumentów już po przyjęciu do zasobu wyników zrealizowanych prac oraz da geodetom uprawnionym czas na ich dostarczenie do organu, a w przypadku dużych opracowań umożliwi geodetom uprawnionym dokonanie indywidualnych uzgodnień z organem w zakresie terminu dostarczenia materiałów celem opatrzenia ich klauzulą urzędową.	zakresie formy i treści mapy do celów projektowych). Należy również wskazać, że to obowiązkiem wykonawcy prac geodezyjnych jest dostarczenie do organu materiałów/dokumentów do oklauzulowania w postaci analogowej. Przedstawione uzasadnienie odstąpienia od obowiązujących regulacji nie znajdują uzasadnienia w opinii projektodawcy.	
--	---	---	---	--

		<i>uzgodnić inny termin dostarczenia dokumentów i materiałów celem opatrzenia ich klauzulą urzędową.”</i>			
17.	Art. 1 pkt 17 lit. d) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 12b ust. 5a p.g.k.	Postulujemy o przyjęcie następującego brzmienia przepisu: <i>„5a. Geodeta uprawniony wykonujący prace geodezyjne, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 3 lit. c oraz i po uzyskaniu informacji o pozytywnym wyniku weryfikacji może umieścić na dokumentach przeznaczonych dla podmiotu, na rzecz którego wykonuje prace geodezyjne, powstałych w wyniku tych prac, oświadczenie o uzyskaniu pozytywnego wyniku weryfikacji o treści:</i> <i>„Oświadczam, że niniejszy dokument został sporządzony w ramach prac geodezyjnych zarejestrowanych w (nazwa właściwego starostwa lub urzędu miasta lub jednostki</i>	Dodanie do oświadczenia kolejnego podmiotu, w ramach którego zarejestrowanych prac geodezyjnych został sporządzony dokument o jednostkę organizacyjną powołaną do wykonywania zadań z zakresu geodezji i kartografii wynika z faktu, iż w przypadku powiatów, w których zadania z zakresu geodezji i kartografii są wykonywane przez specjalnie do tego powołane jednostki organizacyjne, proponowany tekst oświadczenia będzie nieprawdziwy.	Uwaga została uwzględniona z modyfikacją. Proponowane brzmienie oświadczenia w art. 12b ust. 5a ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne: <i>„Oświadczam, że niniejszy dokument został sporządzony w ramach prac geodezyjnych zarejestrowanych przez (nazwa właściwego organu) pod numerem (identyfikator zgłoszenia prac geodezyjnych), których celem było (wpisać cel zgłoszonej prac), i których wyniki uzyskały pozytywny wynik weryfikacji. Pozytywny protokół weryfikacji numer (numer protokołu weryfikacji) wystawiono dnia (data protokołu weryfikacji). Niniejsze oświadczenie składam pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”</i>	Odpowiedź została przyjęta.

		organizacyjnej powołanej do wykonywania w powiecie zadań z zakresu geodezji i kartografii) pod numerem (identyfikator zgłoszenia prac geodezyjnych), których celem było (wpisać cel zgłoszonej prac), i których wyniki uzyskały pozytywny wynik weryfikacji. Pozytywny protokół weryfikacji numer (numer protokołu weryfikacji) wystawiono dnia (data protokołu weryfikacji). Niniejsze oświadczenie składam pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”.			
18.	Art. 1 pkt 23 lit. d) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 24 ust. 3 pkt 6 p.g.k. Art. 1 pkt 23 lit. e) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 24 ust. 3a p.g.k.	Postulujemy o wykreślenie w art. 24 ust. 3 pkt 6 oraz ust. 3a p.g.k.	Przedmiotowe przepisy są wadliwie skonstruowane, zbędne i stwarzają poważne zagrożenia prawne dla organów prowadzących ewidencję gruntów i budynków. Regulacja jest wewnętrznie sprzeczna i nieczytelna, ponieważ ust. 3a odnosi się do "podmiotów na podstawie odrębnych przepisów", nie precyzując jednak, jakie to podmioty i jakie przepisy, co może wprowadzać w błąd obywateli, którzy mogą uważać, że mają prawo dostępu do tych	Uwaga nie została uwzględniona. Należy wskazać, że już obecnie obowiązujące przepisy ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne (art. 40e ust. 1 pkt 2 lit. e, lp. 5 tabeli nr 16 załącznika) przewidują możliwość udostępniania dokumentów będących podstawą wpisów w ewidencji gruntów i budynków, podmiotom, które posiadają uprawnienia do wglądu do takich zbiorów na podstawie odrębnych przepisów. Nie można natomiast zgodzić się z twierdzeniem, że jeżeli „prawo wglądu do dokumentów wynika z odrębnych	Podtrzymujemy postulat dot. konieczności wykreślenia przedmiotowych przepisów. Przepis ust. 3a odsyła do bliżej nieokreślonych „odrębnych przepisów”, na podstawie których nieokreślone podmioty miałyby posiadać uprawnienia do wglądu, jednak nigdzie nie sprecyzowano, o jakie przepisy i jakie podmioty chodzi. Uprawnienia te opierają się wyłącznie na domniemaniach. Tak skonstruowana norma może doprowadzić do sytuacji, gdy różne podmioty będą powoływać się na

			dokumentów na podstawie ustawy o dostępie do informacji publicznej. Ponadto, jeżeli prawo wglądu do dokumentów wynika z odrębnych przepisów, to powielanie tej regulacji w Prawie geodezyjnym i kartograficznym jest całkowicie zbędne i niepotrzebnie komplikuje system prawny. Podmioty uprawnione do wglądu, takie jak prokuratorzy, sądy, organy kontrolne czy rzeczoznawcy majątkowi, już dziś mają wyraźne podstawy prawne do żądania wglądu w dokumenty w ramach swoich kompetencji wynikających chociażby z Kodeksu postępowania administracyjnego. Przepis w obecnym brzmieniu nie reguluje kwestii odpłatności za wgląd do dokumentów, co prowadzi do absurdalnej sytuacji, w której dostęp do pełnej dokumentacji źródłowej byłby bezpłatny, podczas gdy za dostęp do samych danych z ewidencji pobierane są opłaty. Stanowi to nieuzasadniony przywilej, szczególnie dla rzeczoznawców majątkowych, którzy mogliby nieodpłatnie korzystać z dokumentacji w celach komercyjnych. Należy też nadmienić, iż doprecyzowanie zakresu podmiotowego i procedur udostępniania stwarza ryzyko nadużyć i nadinterpretacji przez podmioty niemające faktycznych uprawnień do wglądu, co może prowadzić do naruszeń ochrony danych osobowych zawartych w	przepisów, to powielanie tej regulacji w Prawie geodezyjnym i kartograficznym jest całkowicie zbędne i niepotrzebnie komplikuje system prawny”. Przepisy ustawy nie przywołują tych przepisów, ani ich nie wymieniają, a jedynie wprowadzają zasadę generalną udostępniania informacji.	rozmaite podstawy prawne, w tym na przepisy o dostępie do informacji publicznej, domagając się wglądu do dokumentacji źródłowej zawierającej dane osobowe. Organy prowadzące ewidencję nie dysponują wiedzą o wszystkich przepisach, na które potencjalnie mogą powoływać się wnioskodawcy, co nieuchronnie prowadzić będzie do sporów, a kierunek orzecznictwa jest dziś niemożliwy do przewidzenia. Ponadto pojęcie „wglądu” nie zostało nigdzie zdefiniowane. Nie wiadomo, jak w praktyce ma wyglądać realizacja tego uprawnienia, tj. czy organ ma udostępnić fizyczne stanowisko do przeglądania dokumentów, w jaki sposób ma zapewnić ochronę danych osobowych oraz czy i w jakim zakresie wymagana jest ich anonimizacja. Rodzi to również pytania o zakres podmiotowy – przykładowo, czy były właściciel nieruchomości, który ją zbył, zachowuje prawo wglądu do dokumentacji archiwalnej? Przepis nie daje na to odpowiedzi. Należy również zwrócić uwagę na fakt, iż całkowicie pominięto analizy skutków finansowych i organizacyjnych tego przepisu w OSR. Obsługa żądań wglądu polegająca na weryfikacji uprawnień, anonimizacji dokumentów, czy organizacji stanowisk ku temu przeznaczonych, to realne obciążenie dla starostw, które nie zostało oszacowane. W dalszym ciągu postulujemy zatem o wykreślenie art. 24 ust. 3 pkt 6 oraz ust. 3a jako przepisów
--	--	--	---	--	--

			dokumentach źródłowych. Jeżeli jakikolwiek podmiot rzeczywiście posiada uprawnienie do wglądu w dokumenty na podstawie odrębnych przepisów, winien wykazać się tą podstawą prawną przy składaniu żądania, zamiast powoływać się na ogólnikowy przepis w Prawie geodezyjnym. Istnieje również ryzyko bezzasadnego dochodzenia przez wspomniane podmioty dostępu do wglądów na podstawie ustawy o dostępie do informacji publicznej. Utrzymanie obecnej regulacji prowadzi do chaosu interpretacyjnego, ryzyka naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych oraz nieuzasadnionego obciążenia administracji starostw obsługą niejasnych żądań dostępu do dokumentacji źródłowej bez odpłatności i bez jasnych kryteriów weryfikacji uprawnień.		nieprecyzyjnych, generujących ryzyko nadużyć i naruszeń ochrony danych osobowych oraz niepopartych oceną skutków regulacji w przedmiocie finansowania.
19.	Art. 1 pkt 24 lit. b) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 24a ust. 2a pkt 4 i 5 p.g.k.	Postulujemy o wykreślenie pkt 4 i 5.	Nie jest możliwe do przewidzenia określenie terminów dot. planowanych prac modernizacyjnych oraz procedury wyłożenia projektu operatu opisowo kartograficznego. Prace modernizacyjne często przedłużają się i podawanie tych informacji już na początku będzie wprowadzało dezinformację.	Uwaga nie została uwzględniona. Szacowane terminy można określić na podstawie terminów wynikających z zawieranych umów z wykonawcami prac modernizacyjnych. Wskazanie terminów w publikowanej informacji ma na celu zapewnienie jak najszerzego poinformowania właścicieli nieruchomości o tych czynnościach.	Odpowiedź została przyjęta.
20.	Art. 1 pkt 24 lit. b) ustawy nowelizującej w odniesieniu	Postulujemy o wykreślenie w art. 24a ust. 2d pkt 2 oraz w art. 30 ust. 2 sformułowania: „w	W przypadku, kiedy granica obrębu ewidencyjnego stanowi jednocześnie granicę jednostki ewidencyjnej, starosta jest	Uwaga została uwzględniona w części. Doprecyzowano, że zawiadomienie, o którym mowa w projektowanym art. 24a	Odpowiedź została przyjęta.

	do art. 24a ust. 2d pkt 2 p.g.k. Art. 1 pkt 33 ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 30 ust. 2 p.g.k.	<i>szczegółności w przypadku złożenia zawiadomienia, o którym mowa w art. 24a ust. 2d pkt 2"</i>	zobowiązany do zawiadomienia właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta) o sprzecznych dokumentach określających przebieg granic nieruchomości, w celu przeprowadzenia z urzędu postępowania o rozgraniczenie nieruchomości; prowadzone czynności rozgraniczenia nie wstrzymują czynności modernizacji ewidencji gruntów i budynków. W przypadku granic jednostek ewidencyjnych granica jednostki ewidencyjnej jest najczęściej granicą gminy, a w konsekwencji granicą władztwa organów gminy, co za tym idzie mamy do czynienia z dwoma organami wykonawczymi gminy. Mogą zaistnieć sytuacje, gdy żaden z wójtów, burmistrzów, prezydentów miasta nie będzie zainteresowany prowadzeniem z urzędu postępowania rozgraniczeniowego na granicy gmin. W proponowany sposób ustawodawca w wielu przypadkach nie doprowadzi do skutecznego przeprowadzenia postępowania rozgraniczeniowego. Ponadto podkreślenia wymaga fakt, iż nie każda rozbieżność może być usunięta w drodze rozgraniczenia. Bardzo często musi być przeprowadzone uzgodnienie treści ksiąg wieczystych przed sądem cywilnym.	ust. 2d pkt 2 ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne należy odnosić do wójta właściwego miejscowo dla prowadzonej modernizacji ewidencji gruntów i budynków. Proponowane brzmienie: <i>„2d. W przypadku, kiedy granica obrębu ewidencyjnego stanowi jednocześnie granicę jednostki ewidencyjnej, starosta jest zobowiązany do:</i> <i>(...)</i> <i>2) zawiadomienia właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta), na obszarze którego przeprowadzana jest modernizacja, o sprzecznych dokumentach określających przebieg granic nieruchomości, w celu przeprowadzenia z urzędu postępowania o rozgraniczenie nieruchomości; prowadzone czynności rozgraniczenia nie wstrzymują czynności modernizacji ewidencji gruntów i budynków.”</i> Wszczęcie postępowania w sprawie rozgraniczenia nieruchomości, prowadzonego w wyniku zawiadomienia starosty prowadzącego modernizację ewidencji gruntów i budynków leży w interesie wójta i jest uzasadnione ze względu na potrzeby gospodarki narodowej czy też interes społeczny. Zgodność przebiegu granic ma istotny wpływ na opracowanie planów ogólnych gmin oraz wpływy do budżetu z tytułu podatków. W odniesieniu do interesu społecznego spójne granice gwarantują brak sporów granicznych i tym samym sprawny obrót nieruchomościami i	
--	--	---	---	--	--

				przeprowadzenie procesu inwestycyjnego.	
21.	Art. 1 pkt 24 lit. j) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 24a ust. 13 p.g.k.	Proponuje się następujące brzmienie przepisu: <i>„13. Starosta przekazuje w terminie 14 dni po upływie terminu, o którym mowa w ust. 7, staroście sąsiedniego powiatu kopię dokumentacji związanej z modernizacją ewidencji gruntów i budynków w celu aktualizacji baz danych. Starosta, który otrzymał dokumentację dokonuje aktualizacji odpowiednich baz danych w terminie 30 dni od dnia otrzymania dokumentacji.”;</i>	Przepis w obecnym brzmieniu może budzić wątpliwości interpretacyjne w kontekście rozumienia terminu „dnia przekazania”. Celem doprecyzowania regulacji oraz jej ujednolicenia proponuje się zastąpienie tego słowa klarownym pojęciem „dnia otrzymania”, które już w omawianym przepisie funkcjonuje.	Uwaga została uwzględniona.	Odpowiedź została przyjęta.
22.	Art. 1 pkt 27 ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 26b ust. 1 pkt 1 lit. b) p.g.k.	Proponuje się następujące brzmienie przepisu: <i>„b) na gruntach zmeliorowanych – po upływie 3 lat od dnia uzyskania informacji o wykonaniu urządzeń melioracji wodnych”</i>	Proponujemy zmianę brzmienia przepisu, ponieważ obecna regulacja jest niewykonalna w praktyce. Starosta nie ma możliwości ustalenia daty faktycznego wykonania urządzeń melioracji wodnych, gdyż nie dysponuje systemem monitorowania ani ewidencją takich prac na swoim terenie. Obecne brzmienie uzależnia wszczęcie postępowania od zdarzenia, o którym starosta może	Uwaga nie została uwzględniona. Proponowane brzmienie jest zgodne z obowiązującym od 2012 r. przepisem § 4 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 września 2012 r. w sprawie gleboznawczej klasyfikacji gruntów (Dz.U. z 2012 r. poz. 1246).	Podtrzymujemy zgłoszoną uwagę. Argument Ministerstwa, że proponowane brzmienie przepisu jest zgodne z obowiązującym od 2012 r. przepisem § 4 pkt 2 rozporządzenia w sprawie gleboznawczej klasyfikacji gruntów, nie stanowi merytorycznego uzasadnienia dla utrzymania wadliwego rozwiązania. Nowelizacja ustawy powinna być okazją do poprawiania przepisów i dostosowywania ich do realiów praktyki administracyjnej, a nie do

			się nigdy nie dowiedzieć, co czyni przepis fikcją prawną. Proponowana zmiana wiąże rozpoczęcie biegu terminu z momentem obiektywnie weryfikowalnym dla organu, czyli z dniem uzyskania informacji o wykonaniu melioracji, niezależnie od źródła tej informacji. Rozwiązanie to zapewnia realną możliwość wykonania obowiązku wszczęcia postępowania klasyfikacyjnego oraz umożliwia starostom planowanie działań w sposób racjonalny i zgodny z rzeczywistymi możliwościami organizacyjnymi.		mechanicznego przenoszenia na poziom ustawowy zapisów rozporządzenia, które same w sobie są niewykonalne. Mamy tu do czynienia z odwróceniem prawidłowej hierarchii źródeł prawa, gdyż to ustawa powinna wyznaczać kierunek, a rozporządzenie powinno być do niej dostosowane, nie odwrotnie. Jak już było to podnoszone, starosta nie dysponuje żadnym systemem monitorowania ani ewidencją pozwalającą ustalić datę faktycznego wykonania urządzeń melioracji wodnych na swoim terenie. Uzależnienie wszczęcia postępowania klasyfikacyjnego od zdarzenia, o którym organ może się nigdy nie dowiedzieć, czyni przepis fikcją prawną niezależnie od tego, czy jest zapisany w rozporządzeniu czy w ustawie. Proponowana zmiana zapewnia realną wykonalność przepisu i nie osłabia w żaden sposób jego celu. Postuluje się zatem o uwzględnienie przedstawionej propozycji, a jednocześnie o odpowiednią zmianę § 4 pkt 2 rozporządzenia z dnia 12 września 2012 r., tak aby oba akty prawne były spójne i odpowiadały rzeczywistym możliwościom organizacyjnym organów.
23.	Art. 1 pkt 27 ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 26b	Proponuje się wykreślenie w art. 26b ust. 1 pkt 1 lit) p.g.k.	Przepis jest wadliwy zarówno merytorycznie, jak i finansowo. Zmiana lasu na użytek rolny może nastąpić wyłącznie na podstawie decyzji administracyjnej zgodnie z art. 13 ustawy o lasach, a nie na	Uwaga nie została uwzględniona. Sporządzane plany urządzania lasu lub uproszczone plany urządzania lasu (PUL i UPUL) zawierają zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 7 lit. c rozporządzenia z dnia 12 listopada	Podtrzymujemy zgłoszoną uwagę ewentualną i postulujemy o przeniesienie przedmiotowej regulacji do ust. 1 pkt 2 przepisu dot. wszczynania postępowania administracyjnego w sprawie

	ust. 1 pkt 1 lit. f) p.g.k.	Ewentualnie postulujemy o przeniesienie przedmiotowej regulacji do ust. 1 pkt 2 przepisu dot. wszczynania postępowania administracyjnego w sprawie ustalenia gleboznawczej klasyfikacji gruntów przez starostę na wniosek podmiotów, o których mowa w art. 20 ust. 2 pkt 1 p.g.k.	podstawie zapisów w dokumentacji leśnej. Plan urządzenia lasu nie ma charakteru decyzji administracyjnej i nie może rozstrzygać o tym, co jest gruntem rolnym. Grunty wykazane w tabelach rozbieżności są nadal objęte obowiązującym planem urządzenia lasu, więc przeprowadzenie klasyfikacji byłoby niezgodne z art. 20 ust. 3a Prawa geodezyjnego i kartograficznego oraz art. 20 ust. 2 ustawy o lasach. Przepis nakłada obowiązek wszczęcia postępowania podczas sporządzania planu, czyli przed jego zatwierdzeniem, co prowadzi do absurdu prawnego. Skala problemu jest ogromna, ponieważ jedna trzecia powierzchni kraju to lasy, a rozbieżności są bardzo liczne, co oznaczałoby konieczność przeprowadzenia tysięcy postępowań klasyfikacyjnych z urzędu. Przepis nie reguluje źródła finansowania tych postępowań, co oznacza, że koszty poniosłyby powiaty z własnych środków, podczas gdy dotacja celowa nie obejmuje finansowania takich działań. Brak regulacji dotyczących odpowiedzialności za koszty powoduje, że podmioty odpowiedzialne za zmianę charakteru gruntów nie ponoszą żadnych konsekwencji finansowych, a ciężar spadnie na samorządy powiatowe.	2012 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu sporządzania planu urządzenia lasu, uproszczonego planu urządzenia lasu oraz inwentaryzacji stanu lasu (Dz.U. z 2012 r. poz. 1302) - wykaz działek dotąd stanowiących las, które tym lasem już nie są. Wskazane argumenty, że „Grunty wykazane w tabelach rozbieżności są nadal objęte obowiązującym planem urządzenia lasu” nie znajduje w opinii projektodawcy uzasadnienia. Sporządzone tabele, oraz inne dokumenty w ramach PUL i UPUL w tym wykazy powierzchni lasów oraz mapy gospodarcze lasów i gruntów przeznaczonych do zalesienia - stanowi o tym co jest lasem i na jakich gruntach w ewidencji gruntów i budynków powinien być ujawniony las, a nie sam fakt objęcia danego gruntu PUL lub UPUL. Działki, które w dokumentach PUL i UPUL nie wykazane zostały jako lasy, zgodnie z art. 20 ust. 3a ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne, nie mogą być również wykazywane w ewidencji gruntów i budynków jako lasy.	ustalenia gleboznawczej klasyfikacji gruntów przez starostę na wniosek podmiotów, o których mowa w art. 20 ust. 2 pkt 1 p.g.k. Resort w swojej odpowiedzi pomija utrwaloną linię orzecniczą sądów administracyjnych, z której wynika, że objęcie gruntu uproszczonym planem urządzenia lasu przesądza o jego leśnym charakterze. Wykazywanie w tabelach rozbieżności, że dany grunt nie jest już lasem, stanowi zatem zmianę dokonaną jednostronnie w dokumentacji leśnej, bez formy decyzji administracyjnej, podczas gdy zmiana lasu na użytek rolny może nastąpić wyłącznie w trybie art. 13 ustawy o lasach. Nie kwestionujemy, że grunty wykazane w tabelach rozbieżności powinny być poddane klasyfikacji gleboznawczej, jednakże sprzeciwiamy się dokonywania tego przez starostę z urzędu. Skoro zmiana charakteru gruntu następuje w dokumentacji leśnej sporządzanej na zlecenie określonych podmiotów, to konsekwencje tej zmiany powinny obciążać te podmioty, a nie starostę. Lasy stanowią około jednej trzeciej powierzchni kraju, rozbieżności są bardzo liczne, a nałożenie na starostów obowiązku wszczynania z urzędu tysięcy postępowań bez zapewnienia źródła finansowania oznacza przerzucenie kosztów na powiaty, których budżety nie są w stanie tego udźwignąć.
--	-----------------------------	---	--	---	--

24.	Art. 1 pkt 27 ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 26b ust. 1 pkt 2 p.g.k.	Proponuje się dodanie lit. d) dotyczącej przypadków z zakresu art. 13 ustawy o lasach.	Przepis w obecnym brzmieniu pomija istotną sytuację uregulowaną w art. 13 ustawy o lasach, który uprawnia starostę do wyrażenia zgody na zmianę sposobu użytkowania gruntu z leśnego na rolny, jeżeli jest to uzasadnione potrzebami rolnika. Po wydaniu takiej decyzji brak jest wyraźnej podstawy prawnej do wszczęcia postępowania klasyfikacyjnego na wniosek, mimo że zmiana z użytku leśnego na rolny bezwzględnie wymaga przeprowadzenia gleboznawczej klasyfikacji gruntów. Obecna regulacja przewiduje wprawdzie w lit. a przypadek trwałej zmiany sposobu użytkowania gruntów, jednak nie jest jasne, czy obejmuje ona również zmianę dokonywaną na podstawie art. 13 ustawy o lasach, co prowadzi do wątpliwości interpretacyjnych i różnych praktyk w powiatach. Dodanie wyraźnego odniesienia do decyzji wydawanych na podstawie art. 13 ustawy o lasach wyeliminuje te wątpliwości i umożliwi rolnikom złożenie wniosku o przeprowadzenie klasyfikacji po uzyskaniu zgody na zmianę użytkowania.	Uwaga nie została uwzględniona. Projektowany przepis art. 26b ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne nie obejmuje sytuacji wskazanej w art. 13 ustawy o lasach. Należy wskazać, że samo uzyskanie zgody na zmianę lasu na użytek rolny nie jest równoznaczne z dokonaniem zmiany sposobu użytkowania gruntów – może bowiem minąć dużo czasu od dokonania przez właściciela trwałej zmiany sposobu użytkowania gruntów. Tak samo jak uzyskanie pozwolenia na budowę budynku nie jest równoznaczne z jego wybudowaniem.	Odpowiedź została przyjęta.
25.	Art. 1 pkt 27 ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 26d ust. 2 pkt 2 p.g.k.	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: „2) <i>posiada udokumentowaną praktykę zawodową</i> ”	Obecne wymagania są zbyt restrykcyjne i prowadzą do absurdu prawnego, ponieważ zamykają drogę do zawodu osobom dopiero rozpoczynającym pracę w tym zakresie. Skoro decyzja klasyfikacyjna może być	Uwaga została uwzględniona z modyfikacją. Brzmienie zaproponowane zostało przez Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi: „2) posiada udokumentowaną praktykę zawodową poświadczoną przez	Przyjmujemy zaproponowane brzmienie przepisu z modyfikacją dokonaną przez Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, jednakże jednocześnie zwracamy uwagę na konieczność doprecyzowania użytego sformułowania „właściwego

		<i>poświadczoną przez właściwego klasyfikatora gruntów, obejmującą udział w ciągu ostatnich 10 lat w wykonywaniu co najmniej 5 projektów ustalenia gleboznawczej klasyfikacji gruntów lub co najmniej 2 projektów ustalenia gleboznawczej klasyfikacji gruntów na obszarach o łącznej powierzchni co najmniej 100 ha, stanowiących podstawę wydania ostatecznych decyzji w sprawie o ustaleniu gleboznawczej klasyfikacji gruntów"</i>	wydana jedynie w oparciu o opracowanie wykonane przez osobę posiadającą świadectwo, to niejasne jest, w jaki sposób osoby niemające jeszcze uprawnień przed wejściem w życie zmiany ustawy miałyby zdobyć wymagane doświadczenie, co tworzy błędne koło uniemożliwiające wejście nowych specjalistów do zawodu. Wymóg wykonania dziesięciu projektów w ciągu zaledwie dwóch lat jest nierealistyczny, zwłaszcza że obecnie liczba przeprowadzanych klasyfikacji jest niewielka, co oznacza, że nawet doświadczeni specjaliści mogą mieć trudności ze spełnieniem tego warunku. Obniżenie wymagań i wydłużenie okresu umożliwi zdobycie kwalifikacji osobom pracującym w regionach o mniejszej liczbie postępowań oraz tym, którzy nie zajmują się klasyfikacjami w pełnym wymiarze czasu. Dodatkowo postulujemy rozważenie nadania świadectwa bezterminowo, analogicznie do uprawnień geodezyjnych lub przynajmniej wydłużenie jego ważności z dwóch do pięciu lat, ponieważ obecna konieczność odnawiania co dwa lata jest zbyt restrykcyjna i nieuzasadniona w porównaniu z innymi uprawnieniami zawodowymi w dziedzinie geodezji. Utrzymanie obecnych wymogów doprowadzi do dalszego ograniczenia liczby klasyfikatorów, co uniemożliwi	właściwego klasyfikatora gruntów, obejmującą udział w wykonywaniu po wejściu w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 września 2012 r. w sprawie gleboznawczej klasyfikacji gruntów (Dz. U. poz. 1246), stanowiących podstawę wydania ostatecznej decyzji w przedmiocie gleboznawczej klasyfikacji gruntów co najmniej 10 projektów ustalenia gleboznawczej klasyfikacji gruntów lub co najmniej 2 projektów ustalenia gleboznawczej klasyfikacji gruntów na obszarach o łącznej powierzchni co najmniej 100 ha, stanowiących podstawę wydania ostatecznych decyzji w sprawie o ustaleniu gleboznawczej klasyfikacji gruntów;"	klasyfikatora gruntów". Przepis nie definiuje, kim jest „właściwy” klasyfikator, a tym samym nie jest określone, czy chodzi o osobę wpisaną do rejestru klasyfikatorów gruntów prowadzonego przez ministra właściwego do spraw rozwoju wsi na podstawie projektowanego art. 26e, czy o jakąkolwiek inną osobę legitymującą się określonymi kompetencjami. Brak doprecyzowania tego pojęcia rodzi ryzyko, że poświadczenia praktyki zawodowej będą dokonywane przez osoby, których status klasyfikatora nie został formalnie potwierdzony, co może podważyć wiarygodność całego mechanizmu weryfikacji kwalifikacji. Postulujemy zatem albo o doprecyzowanie pojęcia „właściwego klasyfikatora gruntów”, albo o usunięcie słowa „właściwego” z treści przepisu.
--	--	---	---	--	---

			organom zlecenie prac i spowoduje przewlekłość postępowań administracyjnych.		
26.	Art. 1 pkt 27 ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 26f ust. 1 p.g.k.	Proponuje się dodanie pkt. 4 o treści: <i>„4) weryfikacji tożsamości osób biorących udział w czynnościach realizowanych w ramach prac geodezyjnych”</i>	Wprowadzenie uprawnienia do weryfikacji tożsamości osób biorących udział w czynnościach klasyfikacyjnych stanowi logiczne uzupełnienie katalogu uprawnień klasyfikatora gruntów, zapewniające spójność systemową z analogicznym rozwiązaniem przyjętym dla geodetów uprawnionych w art. 13 ust. 1 pkt 5 ustawy. Prace klasyfikacyjne wymagają bezpośredniego kontaktu z właścicielami lub osobami władającymi nieruchomościami, a prawidłowa identyfikacja tych osób jest kluczowa dla zapewnienia rzetelności sporządzanej dokumentacji oraz ochrony interesów prawnych wszystkich uczestników postępowania. Brak możliwości weryfikacji tożsamości może prowadzić do sytuacji, w których klasyfikator nie ma pewności czy osoba podająca się za właściciela rzeczywiście nim jest, co z kolei może skutkować wadliwością ustaleń i podważeniem wyników prac klasyfikacyjnych.	Uwaga uwzględniona z modyfikacją. Proponowane brzmienie art. 26f ust. 1 pkt 4 ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne: <i>„4) weryfikacji tożsamości osób biorących udział w czynnościach realizowanych w ramach prac klasyfikacyjnych”</i>	Odpowiedź została przyjęta.
27.	Art. 1 pkt 28 lit. c) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 28b ust. 2a p.g.k.	Proponuje się następującą treść przepisu: <i>„2a. Inwestor lub projektant w formie dokumentów</i>	Proponowana modyfikacja przepisu ma na celu usunięcie wątpliwości interpretacyjnych dotyczących formy składanych dokumentów oraz jednoznaczne przypisanie odpowiedzialności za propozycję usytuowania	Uwaga nie została uwzględniona. Należy wskazać, że zawsze odpowiedzialność za składane dokumenty na naradę koordynacyjną ponosi wnioskodawca, czy jest to inwestor czy projektant. Nie jest zadaniem organu	Podtrzymujemy uwagę. Resort wskazuje, że odpowiedzialność za składane dokumenty ponosi wnioskodawca, niezależnie od tego, czy jest nim inwestor, czy projektant, oraz że narada koordynacyjna nie stanowi

		<i>elektronicznych składa do starosty wniosek o skoordynowanie usytuowania projektowanej sieci uzbrojenia terenu wraz z propozycją usytuowania projektowanej sieci uzbrojenia terenu przedstawioną na planie sytuacyjnym, która została opatrzona kwalifikowanym podpisem elektronicznym uprawnionego projektanta."</i>	projektowanej sieci uzbrojenia terenu. Przeniesienie sformułowania „w formie dokumentów elektronicznych" na początek przepisu jednoznacznie przesądza, że wymóg formy elektronicznej dotyczy zarówno wniosku, jak i propozycji usytuowania projektowanej sieci wraz z planem sytuacyjnym, eliminując dotychczasowe niejasności co do zakresu tego wymogu. Wprowadzenie obowiązku opatrzenia propozycji usytuowania kwalifikowanym podpisem elektronicznym uprawnionego projektanta stanowi natomiast niezbędne zabezpieczenie jakości i rzetelności dokumentacji przedkładanej do koordynacji, gwarantując że odpowiedzialność za prawidłowość rozwiązań projektowych ponosi osoba posiadająca odpowiednie kwalifikacje zawodowe potwierdzone stosownymi uprawnieniami, a nie przypadkowa osoba nieposiadająca merytorycznego przygotowania do wykonywania tego rodzaju opracowań. Brak wymogu może spowodować błędną interpretację przepisów i sporządzanie planu sytuacyjnego na mapie zasadniczej bez stosownej weryfikacji jej aktualności.	Służby Geodezyjnej i Kartograficznej zapewnianie zabezpieczenia „jakości i rzetelności dokumentacji przedkładanej do koordynacji, gwarantując że odpowiedzialność za prawidłowość rozwiązań projektowych". Należy wskazać, że narada koordynacyjna nie stanowi wiążącego uzgodnienia a jedynie pomoc dla wnioskodawcy w projektowaniu przebiegu sieci.	wiążącego uzgodnienia. Pomija jednak fakt, że propozycja usytuowania projektowanej sieci uzbrojenia terenu, która przejdzie naradę koordynacyjną bez zastrzeżeń, zostaje następnie wprowadzona do powiatowej bazy GESUT. Od tego momentu dane te funkcjonują w obrocie jako informacja o projektowanej sieci i wpływają na przebieg kolejnych narad koordynacyjnych, blokując lub wymuszając zmiany w usytuowaniu innych inwestycji. Jeżeli wnioskodawcą jest osoba nieposiadająca uprawnień projektowych ani wiedzy merytorycznej, a przepis nie wymaga, by przedkładana propozycja była opatrzona podpisem uprawnionego projektanta, to nie istnieje żaden mechanizm gwarantujący, że do bazy GESUT nie trafią dane oparte na dowolnych szkicach i rysunkach pozbawionych jakiegokolwiek wartości technicznej. Uwzględnienie postulowanej zmiany, to kwestia bezpieczeństwa publicznego, gdyż sieci uzbrojenia terenu (wodociągowe, gazowe, elektroenergetyczne, ciepłne) bezpośrednio wpływają na bezpieczeństwo życia i zdrowia ludzi. Wprowadzenie do bazy GESUT nieweryfikowalnych danych o projektowanych sieciach, sporządzonych przez osoby bez odpowiednich kwalifikacji, może prowadzić do kolizji z istniejącą infrastrukturą, błędnych decyzji
--	--	--	--	---	---

					lokalizacyjnych i realnych zagrożeń na etapie realizacji inwestycji. Wymóg opatrzenia propozycji usytuowania kwalifikowanym podpisem elektronicznym uprawnionego projektanta stanowi minimalny i proporcjonalny środek zapewniający, że dokumentacja wprowadzana do systemu informacji o sieciach uzbrojenia terenu posiada odpowiednią jakość merytoryczną.
28.	Art. 1 pkt 28 lit. e) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 28b ust. 3a p.g.k.	Postulujemy o przyjęcie następującej treści przepisu: „3a. Plan sytuacyjny, o którym mowa w ust. 2a, sporządza się na kopii aktualnej mapy zasadniczej lub kopii aktualnej mapy do celów projektowych. Do planu sytuacyjnego dołącza się, w obowiązującym układzie współrzędnych geodezyjnych, propozycję usytuowania projektowanych sieci uzbrojenia terenu w postaci wektorowych danych przestrzennych w formacie uzgodnionym ze starostą.”	Pozostawienie alternatywy w postaci wykazu współrzędnych w pliku tekstowym stanowi rozwiązanie archaiczne, generujące problemy interpretacyjne dotyczące sposobu wprowadzania tych danych do systemów teleinformatycznych oraz wymagające dodatkowych nakładów pracy związanych z ich przetworzeniem na dane wektorowe. Wymóg przekazywania propozycji usytuowania wyłącznie w postaci wektorowych danych przestrzennych, w tym w powszechnie stosowanym formacie GML, zapewni spójność z obowiązującymi standardami wymiany danych geodezyjnych, usprawni proces koordynacji oraz wyeliminuje rozbieżności interpretacyjne dotyczące formy i zakresu przekazywanej dokumentacji.	Uwaga nie została uwzględniona. Należy wskazać, że proponowane przepisy stanowią usprawienie przeprowadzania przez organ narad koordynacyjnych i aktualizacji baz danych GESUT, w obowiązującym stanie prawnym bowiem wnioskodawca nie ma obowiązku przekazywania żadnego pliku/wykazu współrzędnych, umożliwiającego szybkie wprowadzenie projektowanych obiektów do bazy GESUT. Propozycja zmiany spowoduje skutki finansowe dla inwestorów, które nie zostały oszacowane i przedstawione przez autorów uwagi. Brak uzasadnienia do zwiększania obciążeń po stronie inwestorów, którzy ponoszą koszty przeprowadzenia narady koordynacyjnej.	Podtrzymujemy zgłoszoną uwagę. Argument resortu dotyczący skutków finansowych dla inwestorów opiera się na błędnym założeniu co do aktualnego stanu praktyki projektowej i nie został poparty żadną analizą faktycznego poziomu wyposażenia technologicznego podmiotów sporządzających dokumentację projektową sieci uzbrojenia terenu. Obecnie zdecydowana większość projektantów sieci uzbrojenia terenu korzysta z oprogramowania umożliwiającego generowanie danych wektorowych, w tym w formatach takich jak DXF czy GML. Narzędzia te są standardowym wyposażeniem biur projektowych i nie wymagają ponoszenia dodatkowych kosztów. Wymóg przekazywania propozycji usytuowania w postaci wektorowych danych przestrzennych nie generuje zatem realnych obciążeń finansowych po stronie projektantów, podobnie jak analogiczny obowiązek nałożony wcześniej na geodetów nie spowodował takich skutków po ich

					stronie, ponieważ ich oprogramowania były do tego przystosowane. Skutki finansowe mogłyby wystąpić wyłącznie w sytuacji, gdyby propozycję usytuowania sporządzała osoba nieposiadająca uprawnień projektowych i niekorzystająca z profesjonalnego oprogramowania. To jednak potwierdza zasadność naszego wcześniejszego postulatu dotyczącego art. 28b ust. 2a, aby propozycja usytuowania była opatrzona podpisem uprawnionego projektanta. Jeżeli przyjmie się, że dokumentację przedkładać na naradę koordynacyjną sporządza uprawniony projektant, to wymóg formy wektorowej nie stanowi żadnego dodatkowego obciążenia, a jednocześnie zapewnia spójność danych z obowiązującymi standardami wymiany danych geodezyjnych, usprawnia proces koordynacji i eliminuje konieczność dodatkowego przetwarzania plików tekstowych na dane wektorowe po stronie organu.
29.	Art. 1 pkt 28 lit. e) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 28b ust. 3b p.g.k.	Proponuje się następującą treść przepisu: <i>„Poprzez aktualną mapę zasadniczą, o której mowa w ust. 3 należy rozumieć mapę zasadniczą, której treść zgodna jest ze stanem faktycznym, co stwierdza geodeta</i>	Stwierdzenie zapisane w projekcie ustawy „treść zgodna jest ze stanem faktycznym w terenie” nie precyzuje kto ten stan zgodności ma określić: geodeta, projektant, inwestor czy jeszcze ktoś inny. Urząd nie ma możliwości, żeby sprawdzić zgodność stanu faktycznego, a mogą zdarzyć się przypadki poprzestawiania słupów energetycznych czy przepustów. A mimo tych niejednokrotnie	Uwaga została uwzględniona z modyfikacją. Wprowadzono w projektowanym art. 28b ust. 3b ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne oświadczenie wnioskodawcy, że plan sytuacyjny sporządzony został na kopii aktualnej mapy zasadniczej/kopii aktualnej mapy do celów projektowych.	Podtrzymujemy zgłoszoną uwagę. Stanowisko resortu nie rozstrzyga kwestii określającej, kto i w jaki sposób stwierdza aktualność mapy zasadniczej oraz z czym ta aktualność ma być zgodna. Projektowany przepis nie precyzuje, czy chodzi o zgodność z powiatową bazą danych, czy o zgodność z aktualnym stanem zagospodarowania terenu ustalonym w drodze pomiarów geodezyjnych. Brak również wskazania, kto jest

		uprawniony w toku prac geodezyjnych”	istotnych zmian mapa na pierwszy rzut oka bez pomiaru może wydawać się zgodna ze stanem faktycznym w terenie. W związku z tym proponujemy uszczegółowienie tego przepisu o zasady stwierdzania zgodności mapy zasadniczej zakupionej w urzędach oraz o ewentualne ograniczenie "ważności" mapy ze względu na rok wydania, żeby nie pojawiały się mapy sprzed 5-10 lat z założeniem inwestora, że jest aktualna, bo nic nie zmieniał co nie musi być prawdą. Brak wyraźnego wskazania, że aktualność mapy stwierdza geodeta uprawniony, może prowadzić do sytuacji, w której projektanci samodzielnie poświadczają zgodność mapy ze stanem faktycznym, co wykracza poza zakres ich kompetencji zawodowych i stanowi <i>de facto</i> przejęcie czynności zastrzeżonych dla geodetów uprawnionych. Wprowadzenie proponowanego doprecyzowania zabezpiecza zatem prawidłowy podział ról między projektantami a geodetami oraz gwarantuje, że weryfikacja aktualności mapy będzie dokonywana przez osoby posiadające stosowne uprawnienia.	Brak uzasadnienia dla przekazanego twierdzenia, że stwierdzenie aktualności mapy przez projektanta „wykracza poza zakres ich kompetencji zawodowych i stanowi <i>de facto</i> przejęcie czynności zastrzeżonych dla geodetów uprawnionych”. Należy wskazać, że powyższe czynności nie należą do ustawowych uprawnień geodetów uprawnionych.	uprawniony do stwierdzenia tej zgodności — inwestor, projektant czy geodeta uprawniony. Bowiernawet gdyby przyjąć, że projektant złoży oświadczenie o aktualności mapy, to samo oświadczenie nie rozwiązuje problemu, ponieważ nadal nie będzie wiadomo, z czym ta mapa ma być zgodna, tj. czy z treścią bazy danych prowadzonej przez starostę, czy ze stanem faktycznym ustalonym w terenie na podstawie pomiarów. W stanowisku resortu można jednak dostrzec domniemanie, że stwierdzenie aktualności mapy może należeć do projektanta. Jest to założenie sprzeczne z ustawowym podziałem kompetencji. Zgodnie z art. 2 pkt 1 ustawy pracami geodezyjnymi są m.in. projektowanie i wykonywanie pomiarów geodezyjnych oraz opracowywanie ich wyników, a zgodnie z art. 2 pkt 2a czynności geodezyjne na potrzeby budownictwa obejmują wykonywanie geodezyjnych pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych. Stwierdzenie, czy treść mapy zasadniczej odpowiada stanowi faktycznemu w terenie, wymaga przeprowadzenia takich właśnie pomiarów, których dokonywanie jest zastrzeżone do osobistego wykonywania przez geodetów uprawnionych. Projektant jest odbiorcą opracowań geodezyjnych, jednakże nie posiada ani uprawnień, ani narzędzi do samodzielnej weryfikacji zgodności
--	--	--------------------------------------	--	--	--

					mapy ze stanem faktycznym w terenie. Postulujemy zatem o doprecyzowanie przepisu poprzez jednoznaczne wskazanie, że aktualność mapy zasadniczej ze stanem faktycznym w terenie stwierdza geodeta uprawniony w toku prac geodezyjnych.
30.	Art. 1 pkt 28 lit. i) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 28b ust. 9a p.g.k.	Proponuje się następującą treść przepisu: „9a. W protokole w ramach zastrzeżeń, o których mowa w ust. 9 pkt 6, zamieszcza się uwagi, które odnoszą się bezpośrednio do zawartego w planie sytuacyjnym przebiegu projektowanej sieci uzbrojenia terenu lub parametrów technicznych tej sieci, w szczególności nie zamieszcza się uwag zawierających zobowiązanie inwestora do dokonania dodatkowych uzgodnień z podmiotami władającymi sieciami uzbrojenia terenu.”,	Zmiana redakcyjna – ułatwi odbiór oraz rozumienie przepisu.	Uwaga została uwzględniona z modyfikacją. Proponowane brzmienie: „9a. W protokole w ramach zastrzeżeń, o których mowa w ust. 9 pkt 6, zamieszcza się wyłącznie uwagi, które odnoszą się bezpośrednio do zawartego w planie sytuacyjnym przebiegu projektowanej sieci uzbrojenia terenu lub parametrów technicznych wpływających na jej usytuowanie. W protokole nie zamieszcza się uwag zawierających zobowiązanie inwestora do dokonania dodatkowych uzgodnień z podmiotami władającymi sieciami uzbrojenia terenu.”	Odpowiedź została przyjęta.
31.	Art. 1 pkt 29 ustawy nowelizującej w odniesieniu	Postulujemy o wykreślenie ust. 5-9 w art. 28ba oraz	Obecnie działające aplikacje/usługi sieciowe nie są przygotowane do proponowanej zmiany. Proponowana zmiana wymusi	Uwaga została uwzględniona w części. Zgodnie z art. 18 pkt 1 projektu ustawy vacatio legis zmian dotyczących narad	Stanowisko resortu nie odnosi się do istoty podniesionego postulatu. Nie kwestionujemy instytucji dodatkowej narady koordynacyjnej, lecz

	do art. 28ba ust. 5-9 p.g.k. Art. 1 pkt 30 ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 28baa ust. 6 p.g.k. Art. 1 pkt 29 ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 28ba ust. 7 p.g.k.	zmodyfikowanie w tym zakresie treści art. 28baa ust. 7 poprzez przyjęcie następującego brzmienia: <i>„7. Dodatkowa narada koordynacyjna może być przeprowadzona dwa razy dla złożonego wniosku o skoordynowanie usytuowania projektowanej sieci uzbrojenia terenu. W przypadku zgłoszenia przez uczestników drugiej dodatkowej narady koordynacyjnej zastrzeżeń do przedstawionego usytuowania projektowanej sieci uzbrojenia terenu naradę koordynacyjną uznaje się za zakończoną i sporządza się protokół z narady koordynacyjnej.”</i> W razie nieuwzględnienia postulatu dot. usunięcia wspomnianych przepisów, wnosimy o następujące brzmienie przepisu: <i>„W przypadku, o którym mowa w ust. 6 pkt 1, starosta udostępnia</i>	przeprogramowanie istniejących aplikacji, co wygeneruje koszty o nieokreślonej na moment opiniowania wysokości, których nowelizacja nie bierze pod uwagę. 14-dniowy okres <i>vacatio legis</i> nie daje realnej możliwości zastosowania proponowanych rozwiązań w praktyce z chwilą wejścia przepisu w życie. Proponowane przez rozwiązanie nie spowoduje konieczności wprowadzania zmian do oprogramowania i pozwoli skutecznie i terminowo realizować zadanie związane z koordynacją. Z proponowanego brzmienia wynika, że tylko w czwartym dniu branżyści mogą składać zastrzeżenia.	koordynacyjnych wynosi nie 14 dni lecz 6 miesięcy od wejścia w życie ustawy. Jednocześnie należy wskazać, że już obecnie obowiązujące przepisy ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne przewidują możliwość przeprowadzenia dodatkowej narady koordynacyjnej, którą, przeprowadza się tak samo jak pierwotną naradę koordynacyjną, w tym zgłaszane są zastrzeżenia i przekazywane wnioskodawcy. Mając na względzie powyższe w opinii projektodawcy zgłoszona uwaga dotycząca wykreślenia przepisów nie znajduje uzasadnienia. Uwzględniono natomiast zmianę redakcyjną zaproponowaną do projektowanego art. 28ba ust. 7 ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne.	kwestionujemy nadmierną złożoność wieloetapowej procedury zastrzeżeń w ramach jednej narady przewidzianej w art. 28ba ust. 5-9, która w praktyce oznacza, że projekt usytuowania sieci może trzykrotnie trafiać na koordynację przed sporządzeniem protokołu. Zatem zamiast komplikować wewnętrzną strukturę jednej narady o wprowadzanie dodatkowego etapu zastrzeżeń (ust. 5-9), wystarczy pozwolić na przeprowadzenie dodatkowej narady koordynacyjnej dwukrotnie. Takie rozwiązanie osiąga ten sam cel merytoryczny, lecz opiera się na powtórzeniu już funkcjonującego mechanizmu, co czyni je znacznie łatwiejszym do wdrożenia w istniejących systemach teleinformatycznych. Resort nie wyjaśnił, dlaczego preferuje rozwiązanie bardziej złożone technologicznie, skoro prostsze daje identyczny efekt prawny. Ponadto należy docenić wydłużenie <i>vacatio legis</i> do 6 miesięcy, jednak samo wydłużenie terminu nie eliminuje problemu kosztów dostosowania systemów teleinformatycznych, do którego resort nie odniósł się w ogóle. Wieloetapowa procedura z art. 28ba ust. 5-9 wymaga bowiem istotnego przeprogramowania istniejących aplikacji, podczas gdy postulowane rozwiązanie takich kosztów nie generuje, ponieważ wykorzystuje mechanizmy już zaimplementowane w działającym oprogramowaniu.
--	--	---	---	---	---

		uczestnikom narady koordynacyjnej zaktualizowaną propozycję usytuowania projektowanych sieci uzbrojenia terenu wraz z informacją o terminie na zgłoszenie zastrzeżeń, najpóźniej w następnym dniu roboczym po otrzymaniu przedmiotowej propozycji od wnioskodawcy. Termin na zgłoszenie zastrzeżeń do zaktualizowanej propozycji usytuowania projektowanych sieci uzbrojenia terenu starosta wyznacza do czwartego dnia roboczego od dnia jej przekazania uczestnikom narady koordynacyjnej.”.			Reasumując, podtrzymujemy pierwotną uwagę.
32.	Art. 1 pkt 29 ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 28ba ust. 11 p.g.k.	Proponuje się następującą treść przepisu: „11. W przypadku gdy projektowana sieć koliduje z punktami osnowy geodezyjnej, wnioskodawca jest zobligowany jest przygotować i złożyć do właściwego organu Służby Geodezyjnej i	Proponowana modyfikacja ma na celu nadanie przepisowi realnej skuteczności i zapobieżenie sytuacji, w której pozostanie on martwą regulacją. W obecnym brzmieniu przepis nie określa terminu ani momentu, w którym wnioskodawca powinien przedłożyć projekt osnowy geodezyjnej, co uniemożliwia organowi egzekwowanie tego obowiązku i prowadzi do sytuacji, w której wymóg ten może być ignorowany lub realizowany z	Uwaga nie została uwzględniona. Przeprowadzenie narady koordynacyjnej nie ma związku z przedłożeniem przez wnioskodawcę projektu osnowy geodezyjnej i nie jest od niej w żaden sposób uzależnione. Należy wskazać, że projekt osnowy geodezyjnej powinien zostać sporządzony po zakończeniu narady koordynacyjnej, ponieważ zgłoszone w jej toku uwagi mogą spowodować zmianę przebiegu	Odpowiedź została przyjęta.

		<i>Kartograficznej projekt osnowy geodezyjnej w celu jego zatwierdzenia zgodnie z art. 3 ust. 3. Projekt osnowy geodezyjnej składa się równocześnie z wnioskiem, o którym mowa w art. 28b ust. 2a. Niezłożenie projektu osnowy geodezyjnej stanowi brak formalny wniosku, o którym mowa w art. 28b ust. 3c."</i>	opóźnieniem uniemożliwiającym prawidłowe przeprowadzenie koordynacji. Wskazanie, że projekt osnowy składa się jednocześnie z wnioskiem o koordynację, pozwoli traktować jego brak jako brak formalny wniosku, do którego uzupełnienia organ będzie mógł wezwać wnioskodawcę w trybie przewidzianym przepisami, co zapewni skuteczną ochronę punktów osnowy geodezyjnej przed likwidacją w związku z realizacją projektowanych sieci uzbrojenia terenu.	projektowanej sieci co skutkuje zmianą projektu osnowy.	
33.	Art. 1 pkt 31 lit. d) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 28bb ust. 5 p.g.k.	Proponuje się wykreślenie art. 28bb oraz przeniesienie regulacji z art. 28bb ust. 5 jako ust. 1a w art. 28b.	Proponowana zmiana pozwoli na uproszczenie i ujednolicenie regulacji dotyczących prowadzenia narad koordynacyjnych. Obecne brzmienie art. 28bb ust. 5, rozpoczynające się od słów „w przypadku prowadzenia narad koordynacyjnych w systemie teleinformatycznym”, jest redakcyjnie nieuzasadnione w sytuacji, gdy założeniem ustawodawcy jest obligatoryjne prowadzenie narad wyłącznie w formie elektronicznej za pośrednictwem dedykowanego systemu teleinformatycznego. Utrzymywanie takiego zapisu sugeruje fakultatywność stosowania systemu i dopuszczalność innych form prowadzenia narad, co stoi w sprzeczności z kierunkiem cyfryzacji postępowań i generuje	Uwaga nie została uwzględniona. Projektowane przepisy celowo nie narzucają formy przeprowadzania narad koordynacyjnych aby nie wymuszać na organach zakupu specjalistycznego oprogramowania do prowadzenia narad koordynacyjnych. Narady koordynacyjne mogą być przeprowadzane w sposób elektroniczny bez konieczności posiadania przez organ specjalistycznego oprogramowania.	Stanowisko resortu budzi poważne zastrzeżenia i nie odpowiada aktualnym realiom funkcjonowania administracji geodezyjnej. Argument o konieczności unikania narzucania organom zakupu specjalistycznego oprogramowania nie uwzględnia faktu, że narady koordynacyjne prowadzone są w systemach teleinformatycznych od co najmniej siedmiu lat. Poprzedni Główni Geodeci Kraju aktywnie wspierali wdrażanie takich rozwiązań, a organy administracji geodezyjnej poniosły znaczne nakłady na dostosowanie swoich systemów do elektronicznej formy prowadzenia narad. Funkcjonalność ta jest obecnie standardem w aplikacjach wykorzystywanych przez starostwa powiatowe i sprawdziła się zarówno z perspektywy gestorów sieci uzbrojenia terenu, jak i projektantów.

			wątpliwości interpretacyjne. Przeniesienie tej regulacji do art. 28b jako ust. 1a oraz jednoznaczne wskazanie, że wymiana informacji i dokumentów dokonywana jest poprzez system teleinformatyczny, pozwoli wykluczyć inne formy prowadzenia narad i zapewni spójność z modelem przyjętym dla prac geodezyjnych realizowanych za pośrednictwem portalu geodety, gdzie całość czynności wykonywana jest w ramach jednego systemu teleinformatycznego.		Dopuszczenie możliwości prowadzenia narad koordynacyjnych poza systemem teleinformatycznym, na przykład za pośrednictwem korespondencji mailowej, stanowi nieuzasadniony krok wstecz w stosunku do już osiągniętego poziomu cyfryzacji postępowań. Jeżeli resort dysponuje informacjami o powiatach, które nie posiadają odpowiednich narzędzi informatycznych, powinien te dane przedstawić i rozważyć wsparcie finansowe dla tych jednostek z poziomu GUGiK, zamiast obniżać standardy dla wszystkich organów. Rezygnacja z rozwiązań, w które inwestowano przez wiele lat i które są powszechnie stosowane, jest nieracjonalna zarówno z perspektywy efektywności administracji, jak i ochrony dotychczasowych nakładów. W związku z powyższym podtrzymujemy pierwotny postulat.
34.	Art. 1 pkt 32 ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 28c ust. 2 p.g.k.	Proponuje się wykreślenie w art. 28c ust. 2.	Wprowadzenie tego obowiązku generowałoby nieuzasadnione koszty po stronie starostw powiatowych związane z zakupem papieru oraz zakupem i utrzymaniem urządzeń kopiujących, w tym wielkoformatowych, przy czym należy podkreślić, że nie ustalono wysokości opłaty za wydanie takiej dokumentacji, co oznacza, że koszty te obciążałby wyłącznie organ. W sytuacji gdy już obecnie powiaty dokładają do wykonywania zadań z zakresu geodezji i kartografii, obarczanie	Uwaga nie została uwzględniona. Zgodnie z dodawanym art. 28c ust. 3 ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne, protokół z narady koordynacyjnej wraz z planem sytuacyjnym będzie dołączany do wniosku o pozwolenie na budowę albo zgłoszenia budowy sieci uzbrojenia terenu lub przyłączy, o których mowa w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane. Mając na względzie, że wniosek o pozwolenie na budowę oraz zgłoszenie budowy może być dokonane w postaci papierowej, konieczne jest zapewnienie wnioskodawcy możliwości pozyskania	W dalszym ciągu postulujemy o wykreślenie przepisu. Stanowisko resortu nie odnosi się do kluczowego argumentu dotyczącego braku ustalenia opłaty za wydanie dokumentacji w postaci papierowej. Wskazanie, że organy administracji geodezyjnej i kartograficznej już obecnie posiadają urządzenia kopiujące, nie zmienia faktu, że udostępnianie kopii materiałów zasobu w formie papierowej odbywa się na podstawie cennika określonego w załączniku do ustawy, natomiast wydawanie papierowych kopii protokołów z narad koordynacyjnych

			ich kolejnym obowiązkiem skutkującym realnymi wydatkami będzie miało negatywny wpływ na gospodarowanie środkami finansowymi i pogorszy ich sytuację budżetową. Udostępnienie protokołu w formie dokumentu elektronicznego, przewidziane w ust. 1, jest w pełni wystarczające, a wnioskodawca zainteresowany posiadaniem wersji papierowej może samodzielnie wydrukować otrzymaną dokumentację elektroniczną, co jest rozwiązaniem zgodnym z kierunkiem cyfryzacji postępowań administracyjnych i dotychczasową praktyką.	protokołu z narady koordynacyjnej również w postaci papierowej. Dodatkowo należy wskazać, że organy administracji geodezyjnej i kartograficznej już obecnie mają obowiązek posiadania i utrzymania urządzeń kopiujących, mając na względzie zapisy załącznika do ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne, umożliwiające wnioskodawcy występowanie o udostępnienie materiałów w formie papierowej w różnych formatach (od A0 do A4).	miałoby następować w ramach opłaty koordynacyjnej, bez jakiegokolwiek rekompensaty kosztów po stronie organu. W sytuacji, gdy powiaty już obecnie dokładają do wykonywania zadań z zakresu geodezji i kartografii, nakładanie na nie obowiązku nieodpłatnego sporządzania wydruków, w tym wielkoformatowych planów sytuacyjnych, jest rozwiązaniem nieuzasadnionym ekonomicznie i prowadzi do faktycznego traktowania starostw jako bezpłatnych punktów reprograficznych. Argument dotyczący konieczności zapewnienia formy papierowej na potrzeby wniosku o pozwolenie na budowę jest zrozumiały, jednak nie uzasadnia obciążania organu obowiązkiem sporządzania wydruków. Wnioskodawca dysponując protokołem w formie elektronicznej udostępnionym zgodnie z art. 28c ust. 1 może bowiem samodzielnie sporządzić jego wydruk i przedstawić go organowi do opatrzenia pieczęcią, bez konieczności angażowania zasobów starostwa w proces drukowania. Natomiast, jeśli resort nie przychyli się do propozycji wykreślenia przepisu, niniejszym wnosimy alternatywnie o wprowadzenie rozwiązania analogicznego do mechanizmu przewidzianego w art. 12b ust. 5a ustawy, zgodnie z którym inwestor lub projektant samodzielnie poświadczalby za zgodność z dokumentem elektronicznym treść
--	--	--	---	--	---

					protokołu z narady koordynacyjnej, składając stosowne oświadczenie pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.															
35.	Art. 1 pkt 35 lit. a) tiret pierwsze podwójne tiret drugie oraz podwójne tiret trzecie ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 40a ust. 2 pkt 1 lit. i) – m) p.g.k.	Proponuje się wykreślenie wart. 40a ust. 2 pkt 1 lit. i) – m)	Proponuje się odstąpienie od rozszerzenia katalogu danych udostępnianych nieodpłatnie w zakresie dotyczącym działek ewidencyjnych i budynków, ewentualnie wprowadzenie mechanizmu rekompensaty finansowej dla powiatów z tytułu utraconych wpływów. Projektowane zmiany znacząco poszerzają zakres danych udostępnianych bez pobierania opłat, obejmując w przypadku działek ewidencyjnych nie tylko identyfikatory i geometrię, ale również pola powierzchni ewidencyjnej, wykazy klasoużytków oraz numery grup rejestrowych, a w przypadku budynków dodatkowo liczbę kondygnacji nadziemnych i podziemnych, co oznacza udostępnienie praktycznie pełnych danych przedmiotowych tych obiektów. Uwolnienie tak szerokiego zakresu danych bez zapewnienia rekompensaty finansowej będzie miało jednoznacznie negatywne przełożenie na wpływy powiatów z tytułu udostępniania materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, które stanowią istotne źródło finansowania zadań z zakresu geodezji i kartografii. W sytuacji,	Uwaga nie została uwzględniona. Zgodnie z informacją przekazaną przez GGK w skali kraju wpływy z tytułu udostępniania przedmiotowych informacji są znikome. Na podstawie ankiet przeprowadzonych przez GUGiK wśród wszystkich powiatów w kraju z tytułu udostępnienia powyższych danych zanotowano wpływy w wysokości: <table><tr><th>Lp.</th><th>Nazwa udostępnianego materiału zasobu</th><th>Sumaryczne wpływy do budżetu 380 powiatów za 2024 r.</th></tr><tr><td>1.</td><td>Zbiór danych bazy danych EGiB - dotyczący punktów granicznych</td><td>42 876,88 zł</td></tr><tr><td>2.</td><td>Zbiór danych bazy danych EGiB - dotyczący konturów użytków gruntowych</td><td>145 013,28 zł</td></tr><tr><td>3.</td><td>Zbiór danych bazy danych EGiB - dotyczący konturów klasyfikacyjnych</td><td>226 386,46 zł</td></tr><tr><td></td><td>Suma</td><td>414 276,62 zł</td></tr></table>	Lp.	Nazwa udostępnianego materiału zasobu	Sumaryczne wpływy do budżetu 380 powiatów za 2024 r.	1.	Zbiór danych bazy danych EGiB - dotyczący punktów granicznych	42 876,88 zł	2.	Zbiór danych bazy danych EGiB - dotyczący konturów użytków gruntowych	145 013,28 zł	3.	Zbiór danych bazy danych EGiB - dotyczący konturów klasyfikacyjnych	226 386,46 zł		Suma	414 276,62 zł	Odpowiedź została przyjęta.
Lp.	Nazwa udostępnianego materiału zasobu	Sumaryczne wpływy do budżetu 380 powiatów za 2024 r.																		
1.	Zbiór danych bazy danych EGiB - dotyczący punktów granicznych	42 876,88 zł																		
2.	Zbiór danych bazy danych EGiB - dotyczący konturów użytków gruntowych	145 013,28 zł																		
3.	Zbiór danych bazy danych EGiB - dotyczący konturów klasyfikacyjnych	226 386,46 zł																		
	Suma	414 276,62 zł																		

			gdy już obecnie powiaty dokładają do wykonywania tych zadań zleconych z zakresu administracji rządowej, wprowadzenie projektowanych zmian bez odpowiedniej rekompensaty pogorszy ich sytuację finansową i może negatywnie wpłynąć na jakość realizacji ustawowych obowiązków w zakresie prowadzenia państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego.	(ok. 1090 zł na powiat)	
				Należy jednocześnie wskazać, że projekt ustawy przewiduje wzrost dochodów budżetów powiatów z tytułu prowadzenia powiatowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego o 318 mln zł w okresie 10 lat ode wejścia w życie ustawy.	
36.	Art. 1 pkt 35 lit. a) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 40a ust. 2 pkt 3a p.g.k.	Proponuje się przyjęcie następującego brzmienia przepisu: „3a) udostępnianie klasyfikatorowi gruntów materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego – w przypadku prac klasyfikacyjnych wykonywanych w ramach postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu”.	Nie oceniono skutków zmniejszenia budżetu państwa o zwolnienie z opat dodatkowych danych dodanych do nieodpłatnego udostępniania. Uwolnienie z opłat kolejnych danych/atrybutów spowoduje zmniejszenie wpływów z opłat do budżetu powiatu. W zaproponowanej formie uwolnione zostaną niemalże wszystkie elementy mapy ewidencyjnej. W naszej ocenie będzie miało to wymierny, negatywny skutek na wpływy z opłat. Podmioty będą korzystać z nieodpłatnych ogólnodostępnych danych publikowanych w postaci usług sieciowych i nie będą kupować danych. Należałoby zmienić rozporządzenie w sprawie EGIB, a w szczególności specyfikację usług sieciowych, a nie zwalniać z opłat kolejne dane. Wyjaśnienia GUGiK, że uwolnione dane są tylko jednymi z wielu innych informacji udostępnianych w zbiorach danych ewidencji gruntów i budynków i ich	Uwaga nie została uwzględniona. Każde postępowanie w sprawie gleboznawczej klasyfikacji gruntów jest realizowane w oparciu o dokumentację sporządzoną na zamówienie organu. W związku z tym praca nie podlega zgłoszeniu a materiały zasobu przekazuje się na podstawie podpisanej umowy. Organ ma obowiązek zapewnić klasyfikatorowi, który występuje w roli biegłego, wszelkie materiały niezbędne do sporządzenia przez niego operatu klasyfikacyjnego. Należy wskazać, że organ może odliczyć koszty udostępnienia materiałów od zapłaty przewidzianej dla klasyfikatora za wykonaną pracę.	Stanowisko resortu opiera się na błędnym zrozumieniu proponowanego brzmienia przepisu. Nie kwestionujemy trybu przekazywania materiałów zasobu klasyfikatorowi ani zasad prowadzenia postępowań klasyfikacyjnych. Przedstawiona uwaga dotyczy wyłącznie zakresu zwolnienia z opłat za udostępnianie materiałów zasobu. W projektowanym brzmieniu art. 40a ust. 2 pkt 3a zwolnienie z opłat obejmuje wszystkie prace klasyfikacyjne wykonywane w ramach postępowania administracyjnego, niezależnie od trybu jego wszczęcia. Postulujemy natomiast, aby zwolnienie to było ograniczone wyłącznie do przypadków, gdy postępowanie klasyfikacyjne zostało wszczęte z urzędu, ponieważ wówczas to organ inicjuje postępowanie i zleca wykonanie prac, a więc zasadne jest, aby klasyfikator nie ponosił opłat za materiały niezbędne do realizacji zadania zleconego przez sam organ.

			uwolnienie nie wpłynie na budżet powiatu, nie są właściwą argumentacją, gdyż uwolnione zostaną niemal wszystkie elementy mapy ewidencyjnej. Ponadto, w OSR nie poruszono kwestii utraconych wpływów w tym zakresie. Udostępnianie klasyfikatorowi gruntów materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego powinno być możliwe w przypadku prac klasyfikacyjnych wykonywanych w ramach postępowania administracyjnego prowadzonego z urzędu.		W pozostałych przypadkach, w szczególności w postępowaniach wszczętych na wniosek stron, klasyfikator powinien ponosić opłatę za udostępnienie materiałów zasobu na zasadach ogólnych, tak jak ma to miejsce w przypadku innych podmiotów korzystających z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego. Z kolei w kwestii możliwości odliczenia przez organ kosztów udostępnienia materiałów od zapłaty przewidzianej dla klasyfikatora za wykonaną pracę, należy podnieść, że bez wyraźnej podstawy ustawowej takie odliczenie nie jest dopuszczalne, a zatem argument ten nie może stanowić uzasadnienia dla nieuwzględnienia wskazanej uwagi.
37.	Art. 1 pkt 35 lit. b) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 40a ust. 3 p.g.k.	Proponuje się wykreślenie ust. 3 w art. 40a.	Protokoły z czynności sprawdzających stanowią już materiały państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, a zatem podlegają ogólnym zasadom jego udostępniania bez potrzeby dodatkowego regulowania tej kwestii w ustawie. Przepis ten nie wprowadza nowej normy, lecz powiela oczywistą konsekwencję włączenia protokołów do zasobu, co prowadzi do zbędnego kazuizmu i może sugerować obowiązek ich dołączania przy każdym udostępnieniu materiałów, niezależnie od celu i adresata. W praktyce powoduje to nieuzasadnione obciążenia organizacyjne i ryzyko udostępniania dokumentów	Uwaga nie została uwzględniona. Protokoły z czynności sprawdzających nie stanowią materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, w związku z czym jest konieczność uregulowania kwestii ich udostępniania. Intencją jest to, aby protokoły były udostępniane z materiałem (operatem technicznym), którego dotyczą.	Stanowisko wobec regulacji dotyczących protokołów w czynności sprawdzających jak z odpowiedziami na stanowiska resortu dla uwag nr 1, 9 oraz 10.

			nieadekwatnych do danej sprawy. Jeżeli protokół jest potrzebny wykonawcy prac geodezyjnych lub innemu podmiotowi, może być udostępniony na zasadach ogólnych, bez utrzymywania odrębnego, zbędnego ustępu.		
38.	Art. 1 pkt 36 lit. b) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 40b ust. 1 pkt 6 p.g.k.	Proponuje się zastąpienie słowa „uzgadnianie” terminem „koordynacja”	Zmiana wynikowa w odniesieniu do art. 7d pkt 2.	Uwaga została uwzględniona	Odpowiedź została przyjęta.
39.	Art. 1 pkt 45 lit. a) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 44b ust. 1 p.g.k.	Postuluje się modyfikację art. 44b ust. 1 ustawy poprzez uznanie jako praktyki zawodowej doświadczenia osób wykonujących z upoważnienia organu administracji geodezyjnej i kartograficznej przez wieloletni okres czynności z zakresu geodezji i kartografii.	Postulowana zmiana jest zasadna w celu dostosowania przepisów do realiów wykonywania zadań z zakresu geodezji i kartografii oraz zapewnienia równego traktowania osób zdobywających doświadczenie zawodowe. Obecne brzmienie przepisu pomija osoby, które przez wiele lat, np. 5–6 lat, wykonują w imieniu organów administracji geodezyjnej i kartograficznej w starostwach powiatowych czynności merytoryczne z tego zakresu, działając na podstawie upoważnień organu i faktycznie realizując prace odpowiadające zakresem pracom geodezyjnym lub kartograficznym. Doświadczenie to ma charakter praktyczny, ciągły i odpowiedzialny, a jego nieuwzględnienie prowadzi do nieuzasadnionego ograniczenia dostępu do uprawnień zawodowych oraz do problemów z odbywaniem praktyk przez	Uwaga nie została uwzględniona. Uzyskanie uprawnień zawodowych wymaga posiadania praktyki zawodowej w postaci doświadczenia w terenie przy wykonywaniu prac geodezyjnych. Brak uzasadnienia aby praca biurowa w urzędzie zastępowała zdobycie przez kandydata doświadczenia praktycznego w wykonywaniu prac geodezyjnych. Należy jednocześnie wskazać, że pracownik starostwa, który chciałby uzyskać uprawnienia zawodowe w dziedzinie geodezji i kartografii może zdobyć taką praktykę poza godzinami pracy w urzędzie.	Stanowisko resortu nie odnosi się do istoty podnoszonego postulatu. Propozycja nie zakładała, aby praca biurowa w urzędzie zastępowała praktykę terenową, lecz wskazywała na możliwość częściowego choćby uwzględnienia doświadczenia zawodowego zdobywanego w organach administracji geodezyjnej i kartograficznej jako elementu praktyki zawodowej. Wiele osób zatrudnionych w starostwach powiatowych wykonuje na podstawie upoważnień organu czynności merytoryczne z zakresu geodezji i kartografii, które zakresem odpowiadają pracom geodezyjnym, w tym analizuje dokumentację geodezyjną, weryfikuje wyniki prac czy uczestniczy w procesach aktualizacji baz danych. Doświadczenie to ma charakter praktyczny, ciągły i odpowiedzialny, a jego całkowite pomijanie przy ocenie przygotowania zawodowego

			absolwentów, którzy często nie są w stanie znaleźć wykonawców gotowych formalnie ich przyjąć. Uwzględnienie takiej praktyki pod warunkiem, że zakres obowiązków jasno potwierdza wykonywanie czynności geodezyjnych lub kartograficznych, uporządkuje system, zwiększy jego sprawiedliwość i lepiej odpowie na rzeczywiste potrzeby rynku oraz administracji publicznej.		kandydata nie znajduje merytorycznego uzasadnienia. Nie postulujemy zastąpienia praktyki terenowej pracą biurową, lecz możliwość zaliczenia pracy w administracji geodezyjnej w wymiarze częściowym, choćby jako połowy wymaganego okresu praktyki. Absolwenci kierunków geodezyjnych podejmujący pracę w starostwach powiatowych często nie mają realnej możliwości odbycia praktyki zawodowej, zaś sugestia resortu, aby zdobywali oni takową poza godzinami pracy, nie uwzględnia realiów rynku pracy ani ograniczeń czasowych wynikających z pełnoetatowego zatrudnienia w administracji publicznej.
40.	Art. 1 pkt 53 lit. b) ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 46e ust. 1b p.g.k.	Proponuje się następujące brzmienie przepisu: „1b. Rzecznik dyscyplinarny może upoważnić pracownika urzędu wojewódzkiego, za zgodą wojewody, do wykonywania w jego imieniu czynności bieżących podczas jego nieobecności. Nie dotyczy to przesłuchań oraz czynności procesowych przed komisją dyscyplinarną”	Organem w tym przypadku jest wojewoda, dlatego uzasadniony jest, aby to on wydawał zgodę na wykonywanie przez pracownika urzędu wojewódzkiego czynności bieżących rzecznika dyscyplinarnego podczas jego nieobecności, a nie dyrektor generalny tego urzędu.	Uwaga nie została uwzględniona Przedmiotem regulacji jest zapewnienie zastępstwa dla rzecznika przy wykonywaniu czynności bieżących o charakterze administracyjnym. Co istotne, pracownik zastępujący nie przejmuje funkcji rzecznika, jako podmiotu procesowego (oskarżyciela/ strony postępowania). Zgoda dyrektora generalnego na oddelegowanie do tego rodzaju zadań innego pracownika urzędu wojewódzkiego jest tutaj uzasadniona. Dyrektor generalny zapewnia bowiem funkcjonowanie i ciągłość pracy urzędu, warunki jego działania, a także organizację pracy.	Odpowiedź została przyjęta.

41.	Art. 1 pkt 71 ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 47a ust. 5 p.g.k.	Proponuje się następujące brzmienie przepisu: <i>„5. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) ustala numery porządkowe, o których mowa w ust. 4 pkt 5 lit. a oraz ust. 4a, z urzędu lub na wniosek zainteresowanych i zawiadamia o tych ustaleniach właścicieli nieruchomości lub inne podmioty uwidocznione w ewidencji gruntów i budynków, które tymi nieruchomościami władają. Odmowa ustalenia numeru porządkowego następuje w drodze decyzji administracyjnej.</i>	Zmiana wynikowa dodająca odniesienie do ust. 4a.	Uwaga została uwzględniona.	Odpowiedź została przyjęta.
42.	Art. 1 pkt 75 lit. e) ustawy nowelizującej w odniesieniu do ust. 14 załącznika	Proponuje się następujące brzmienie przepisu: <i>„Opłata za wysłanie materiałów zasobu, a także wypisów z rejestrów, kartotek i wykazów oraz wyrysów z mapy ewidencyjnej, pod wskazany adres jest równa opłacie za przesyłkę poleconą lub paczkę</i>	Propozycja zmiany wynika z faktu, iż niektóre przesyłki z materiałami wskazanymi we wniosku (w szczególności rulony z dużymi formatami map) przekraczają wielkość przesyłki poleconej. Dla takich przesyłek wysyłka odbywa się na koszt organu, co stanowi wyłom w ogólnej zasadzie odpłatności za doręczanie materiałów w formie nieelektronicznej.	Uwaga została uwzględniona.	Odpowiedź została przyjęta.

		pocztową zgodnie z obowiązującym w dniu wystawienia Dokumentu Obliczenia Opłaty cennikiem usług pocztowych ogłoszonym przez polską placówkę pocztową operatora pocztowego w rozumieniu art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe lub placówkę podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej.”			
43.	Art. 1 pkt 75 lit. i) tiret pierwsze ustawy nowelizującej w odniesieniu do tabeli nr 16 kolumny czwartej lp. 6 załącznika	Postuluje się o pozostawienie regulacji bez zmian, tj.: „Wysokość stawki podstawowej za koordynację usytuowania projektowanej sieci uzbrojenia terenu – 150 zł.”	Obniżenie opłaty przy corocznych wskaźnikach inflacji jest nieuzasadnione. W całościowych kosztach inwestycji, dla Inwestora wysokość przedmiotowej opłaty pozostaje kompletnie bez znaczenia. Jej zmniejszenie będzie miało jednoznacznie negatywne przełożenie na wpływy z tytułu udostępniania danych z PZGiK. Od lat powiaty dokładają do wykonywania zadań z zakresu geodezji i kartografii, po wprowadzeniu ww. zapisów sytuacja będzie jeszcze gorsza.	Uwaga nie została uwzględniona. Cena została obliczona w ten sposób aby zniwelować skutki finansowe wprowadzanych regulacji i nie obniżać przychodów powiatów, co zostało wykazane w pkt 6 OSR. Przyjęcie stawki 150 zł spowoduje nieuzasadnione zwiększenie wpływów powiatów z tytułu przeprowadzania narad koordynacyjnych.	Podtrzymujemy postulat dot. pozostawienia stawki podstawowej za koordynację usytuowania projektowanej sieci uzbrojenia terenu na poziomie 150 zł. Wspomniana stawka została ustalona w oparciu o kalkulację kosztów czynności związanych z koordynacją i obowiązuje od lat. Resort nie przedstawił żadnej analizy wskazującej, że koszt przeprowadzenia narady koordynacyjnej uległ zmniejszeniu – wręcz przeciwnie, koszty pracy i utrzymania infrastruktury teleinformatycznej systematycznie rosną. Ponadto nie znajduje uzasadnienia merytorycznego różnicowanie kosztów czynności koordynacyjnej w

					zależności od tego, czy przedmiotem narady jest sieć uzbrojenia terenu czy przyłącze, ponieważ zakres czynności wykonywanych przez organ w obu przypadkach jest tożsamy. Obniżanie stawki w celu zbilansowania skutków innych zmian wprowadzanych nowelizacją oznacza w istocie przerzucanie kosztów tych zmian na powiaty, które już obecnie dokładają do wykonywania zadań z zakresu geodezji i kartografii. W związku z powyższym wnosimy o pozostawienie stawki podstawowej na dotychczasowym poziomie 150 zł.
44.	Art. 1 pkt 75 lit. i) tiret pierwsze ustawy nowelizującej w odniesieniu do tabeli nr 11	Postuluje się o aktualizację wszystkich kwot dot. opłat zawartych w tabeli nr 11.	Aktualizacja opłat w tabeli nr 11 jest niezbędna przede wszystkim z dwóch kluczowych powodów. Po pierwsze, stawki za wypisy i wyrysy z ewidencji gruntów i budynków nie były waloryzowane od 2014 roku, co oznacza ponad dziesięcioletnią deprecjację ich realnej wartości na skutek inflacji. Po drugie, art. 40a ust. 2 pkt 1 znacząco rozszerza katalog danych udostępnianych nieodpłatnie, obejmując geometrię działek, dane o budynkach, użytkach gruntowych i konturach klasyfikacyjnych, co istotnie ogranicza wpływy organów Służby Geodezyjnej i Kartograficznej. Uwolnienie znacznej części danych, choć słuszne z punktu widzenia otwartego dostępu do informacji publicznej, tworzy lukę finansową, która wymaga rekompensaty poprzez dostosowanie opłat za pozostałe usługi do aktualnych	Uwaga nie została uwzględniona. W opinii projektodawcy brak jest uzasadnienia do wprowadzania waloryzacji „wstecz” za czynności, które nigdy tą waloryzacją nie były objęte.	Podtrzymujemy stanowisko o konieczności aktualizacji stawek opłat zawartych w tabeli nr 11 załącznika do ustawy. Lakoniczna argumentacja resortu, sprowadzająca się do stwierdzenia, że brak jest uzasadnienia do wprowadzania waloryzacji wstecz za czynności, które nigdy tą waloryzacją nie były objęte, nie odnosi się do istoty zgłoszonego postulatu i w sposób nieuzasadniony zawęża jego zakres. Uwaga nie dotyczy bowiem mechanizmu waloryzacji wstecznej, lecz wskazuje na potrzebę jednorazowego ustalenia na nowo wysokości stawek opłat za wypisy i wyrysy z ewidencji gruntów i budynków. Zmiana ustawy stanowi naturalny i właściwy moment do dokonania przeglądu i aktualizacji stawek, które od lat pozostają na niezmiennym poziomie nominalnym. Skumulowana inflacja w tym okresie spowodowała istotną deprecjację realnej wartości tych

			kosztów ich świadczenia oraz zapewnienie organom geodezyjnym środków niezbędnych do utrzymania odpowiedniej jakości obsługi i standardów technicznych prowadzenia ewidencji.		opłat, a tym samym systematyczne zmniejszanie się wpływów powiatów z tego tytułu w ujęciu realnym. Jednorazowe określenie na nowo wysokości stawek w tabeli nr 11 przy okazji obecnie procedowanej nowelizacji nie stanowi waloryzacji wstecznej, lecz jest racjonalnym dostosowaniem opłat do aktualnych realiów ekonomicznych i zmienionego zakresu usług odpłatnych.
45.	Art. 6 ustawy nowelizującej	Postuluje się o przyjęcie następującego brzmienia przepisu: <i>„Art. 6. Starosta przekaze po raz pierwszy właściwemu wojewódzkiemu inspektorowi nadzoru geodezyjnego i kartograficznego, kopie zabezpieczające w sposób, o którym mowa w art. 7d pkt 9 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Kopie te mają być przekazane w terminie 14 dni od dnia ich utworzenia.”</i>	Proponowana zmiana jest uzasadniona względami organizacyjnymi i realnymi możliwościami realizacji tego obowiązku przez administrację publiczną. Termin 7 dni jest w praktyce niewystarczający, zwłaszcza jeżeli przekazywanie kopii odbywa się osobiście i wymaga wcześniejszego ustalenia harmonogramu, a po stronie wojewódzkiego inspektora nadzoru geodezyjnego i kartograficznego konieczne jest przyjęcie, weryfikacja i zapoznanie się z przekazywanymi bazami danych. Przy skali województwa i liczbie powiatów równoczesne wywiązywanie się z tego obowiązku w tak krótkim czasie jest nierealne i grozi paraliżem organizacyjnym, co nie służy ani starostom, ani organom nadzoru. Wydłużenie terminu do 14 dni pozwoli WINGiK-om na racjonalne zaplanowanie procesu, zwiększy bezpieczeństwo i jakość obsługi przekazywanych danych oraz	Uwaga została uwzględniona.	Odpowiedź została przyjęta.

			zapewni wykonalność przepisu bez obniżania poziomu nadzoru.		
46.	Art. 18 ustawy nowelizującej	Postuluje się o przyjęcie następującego brzmienia przepisu: <i>„Art. 18. Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.”</i>	Ujednolicenie terminu wejścia w życie ustawy do 6 miesięcy od dnia ogłoszenia jest uzasadnione koniecznością zapewnienia spójności i wykonalności nowych regulacji. Zróżnicowanie terminów wejścia w życie poszczególnych przepisów wprowadzi chaos organizacyjny i interpretacyjny, zwłaszcza że część regulacji przewidzianych do stosowania już po 14 dniach od wejścia w życie ustawy wymaga uprzednich, istotnych zmian w systemach teleinformatycznych służących prowadzeniu państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, takich jak dostosowanie definicji wykonawcy, formularzy zgłoszeń prac, dokumentów naliczania opłat czy protokołów weryfikacji. Takich zmian nie da się zaprojektować, wdrożyć i przetestować w ciągu kilku tygodni, gdyż wymagają one prac analitycznych i architektonicznych oraz czasu na dostosowanie się dostawców systemów i użytkowników. Jednolity, sześciomiesięczny <i>vacatio legis</i> pozwoli na uporządkowane przygotowanie rozwiązań technicznych i organizacyjnych oraz zapewni stabilne i bezpieczne wdrożenie ustawy w praktyce.	Uwaga została uwzględniona z modyfikacją. Dla wszystkich zmian, dla których konieczne będzie dokonanie zmian w systemach teleinformatycznych służących prowadzeniu państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego wprowadzone zostanie 6 miesięczne <i>vacatio legis</i>.	Wyrażamy usatysfakcjonowanie częściowym uwzględnieniem postulowanej propozycji, jednakże jednocześnie pragniemy zwrócić uwagę, że wskazana modyfikacja budzi wątpliwości co do jej precyzji, a w konsekwencji wykonalności. Stanowisko resortu zakłada bowiem wprowadzenie sześciomiesięcznego <i>vacatio legis</i> dla wszystkich zmian, dla których konieczne będzie dokonanie zmian w systemach teleinformatycznych służących prowadzeniu PZGiK. Tak sformułowana zasada nie wskazuje jednak konkretnych jednostek redakcyjnych ustawy nowelizującej, których dotyczy wydłużony termin wejścia w życie. Brak enumeratywnego wskazania przepisów objętych wydłużonym <i>vacatio legis</i> prowadzi do sytuacji, w której niemożliwym jest dokonanie oceny, czy zaproponowany okres wejścia w życie regulacji będzie wystarczający w odniesieniu do określonych przepisów. W związku z powyższym podtrzymujemy postulat o przyjęcie jednolitego sześciomiesięcznego <i>vacatio legis</i> dla całości ustawy nowelizującej.

47.	Art. 1 pkt 21 ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 22 ust. 2 i 3 p.g.k.	Uwaga wykraczająca poza zakres procedowanych zmian. Proponuje się doprecyzowanie art. 22 ust. 2 i 3 p.g.k. w sposób umożliwiający staroście nakładanie obowiązku opracowania dokumentacji geodezyjnej niezbędnej do aktualizacji ewidencji gruntów i budynków z urzędu, niezależnie od zgłoszenia zmiany przez podmioty wymienione w ust. 2, w przypadku stwierdzenia rozbieżności między stanem faktycznym a danymi ujawnionymi w ewidencji.	Zgodnie z ugruntowanym orzecnictwem sądów administracyjnych, starosta nie posiada podstawy prawnej do nakładania z urzędu obowiązku opracowania dokumentacji geodezyjnej służącej aktualizacji ewidencji na właścicieli nieruchomości. Art. 22 ust. 2 nakłada obowiązek zgłaszania zmian na właścicieli, ale ma charakter wyłącznie deklaratoryjny i nie daje staroście instrumentów prawnych do reagowania na sytuacje niepełnienia tego obowiązku. Art. 22 ust. 3 umożliwia wprowadzenie nałożenia obowiązku opracowania dokumentacji geodezyjnej, ale tylko na wniosek podmiotów, o których mowa w art. 20 ust. 2 pkt 1 ustawy, co oznacza, że starosta nie może działać z własnej inicjatywy nawet przy oczywistych rozbieżnościach między stanem ewidencyjnym a faktycznym. Prowadzi to do paradoksalnej sytuacji, w której starosta będąc organem odpowiedzialnym za ewidencję, nie posiada skutecznych narzędzi do zapewnienia jej aktualności. W praktyce właściciele mogą blokować aktualizację ewidencji przez niepodejmowanie inicjatywy, nawet gdy stan faktyczny znacznie odbiega od ewidencyjnego. Proponowane rozwiązanie zapewniłoby staroście skuteczne narzędzia do prowadzenia aktualnej i rzetelnej ewidencji,	Uwaga została uwzględniona z modyfikacją. Proponowana zmiana zdania pierwszego w art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne: „Podmioty, o których mowa w art. 20 ust. 2 pkt 1, zgłaszają właściwemu staroście zmiany danych objętych ewidencją gruntów i budynków wraz z dokumentacją niezbędną do aktualizacji bazy danych ewidencji gruntów i budynków, w terminie 30 dni, licząc od dnia powstania tych zmian.” Oraz wprowadzenia do wyliczenia w ust. 3: „Jeżeli uzyskanie danych niezbędnych do aktualizacji bazy danych ewidencji gruntów i budynków nie jest możliwe w inny sposób, w tym brak jest dokumentacji niezbędnej do aktualizacji bazy danych ewidencji gruntów i budynków, o której mowa w ust. 2, starosta może, w drodze decyzji administracyjnej, nałożyć na podmioty, o których mowa w art. 20 ust. 2 pkt 1, obowiązek:”	Odpowiedź została przyjęta.
-----	--	---	---	---	------------------------------------

			służąc realizacji interesu publicznego i poprawie jakości rejestrów publicznych.		
48.	Art. 1 pkt 27 ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 26a p.g.k.	Postuluje się o doprecyzowanie pojęcia „użytkowane rolniczo grunty niestanowiące gruntów rolnych”, bądź przyjęcie następującego brzmienia przepisu: „26a. Grunty rolne i leśne, obejmuje się gleboznawczą klasyfikacją gruntów, przeprowadzaną w sposób jednolity dla całego kraju, na podstawie urzędowej tabeli klas gruntów.”	Obecne brzmienie art. 26a projektu ustawy budzi poważne wątpliwości interpretacyjne, które mogą prowadzić do niepewności prawnej w praktyce stosowania przepisów o gleboznawczej klasyfikacji gruntów. Sformułowanie "grunty rolne oraz użytkowane rolniczo grunty niestanowiące gruntów rolnych" jest nieprecyzyjne i może być różnie interpretowane przez organy administracji oraz podmioty uczestniczące w postępowaniach klasyfikacyjnych. Zgodnie z obowiązującymi przepisami rozporządzenia Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii z dnia 27 lipca 2021 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 219 z późn. zm.), użytki gruntowe dzielą się na pięć podstawowych grup, tj.: 1) grunty rolne; 2) grunty leśne oraz zadrzewione i zakrzewione; 3) grunty zabudowane i zurbanizowane; 4) grunty pod wodami; 5) tereny różne. W tym kontekście pojęcie "użytkowane rolniczo grunty niestanowiące gruntów rolnych" może teoretycznie odnosić się do gruntów z którejkolwiek z pozostałych czterech grup, pod warunkiem że są one faktycznie wykorzystywane rolniczo. Taka interpretacja prowadzi jednak do	Uwaga nie została uwzględniona. Należy wskazać, że ustalona obecnie judykatura sądów administracyjnych, która jednoznacznie rozdziela dwa odrębne postępowania: ustalenie rodzaju użytku gruntowego w ramach ewidencji gruntów i budynków oraz gleboznawczą klasyfikację gruntów służącą określeniu klasy bonitacyjnej – oparta jest na obowiązujących przepisach prawa. Celem projektu ustawy jest natomiast utworzenie nowego stanu prawnego. Projektowane przepisy w sposób jednoznaczny wskazują, że wszystkie grunty niestanowiące gruntów rolnych (w tym również grunty wykazane obecnie w ewidencji gruntów i budynków jako grunty zabudowane i zurbanizowane) mogą zostać objęte gleboznawczą klasyfikacją gruntów jeżeli są użytkowane rolniczo. Wówczas w ramach gleboznawczej klasyfikacji gruntów będzie można dokonać jednocześnie zmiany użytku gruntowego. Projektowany przepis art. 26a ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne należy jednak czytać łącznie z projektowanymi przepisami art. 26b ust. 1 pkt 1 i 2 ww. ustawy, które określają jednoznacznie sytuacje w których wszczyna się postępowanie administracyjne w sprawie ustalenia gleboznawczej klasyfikacji gruntów, w tym w przypadku „trwałej zmiany sposobu użytkowania gruntów wymagających	Przyjmujemy do wiadomości stanowisko resortu oraz przedstawioną argumentację. Wyjaśnienie, zgodnie z którym projektowane przepisy umożliwiają objęcie gleboznawczą klasyfikacją gruntów również grunty niestanowiące gruntów rolnych, które są faktycznie użytkowane rolniczo, wraz z jednoczesną możliwością zmiany użytku gruntowego w ramach tego postępowania, pozwala na lepsze zrozumienie intencji prawodawcy. Należy jednak zauważyć, że samo stanowisko resortu wyrażone w toku procesu legislacyjnego nie zastępuje uzasadnienia projektu ustawy, które stanowi podstawowe źródło wykładni celowościowej stosowane przez organy administracji i sądy. Projektowany przepis art. 26a nie daje wystarczających wskazówek co do tego, jakie grunty należy uznać za użytkowane rolniczo, według jakich kryteriów organ ma weryfikować rolniczy charakter użytkowania. Brak wytycznych w tym zakresie może prowadzić do niejednolitej praktyki organów w skali kraju. W związku z powyższym, przyjmując stanowisko resortu co do kierunku projektowanej zmiany, wnosimy o uwzględnienie przedstawionych w toku uzgodnień wyjaśnień w uzasadnieniu projektu ustawy, w szczególności poprzez jednoznaczne

			fundamentalnego konfliktu z ustaloną judykaturą sądów administracyjnych, która jednoznacznie rozdziela dwa odrębne postępowania: ustalanie rodzaju użytku gruntowego w ramach ewidencji gruntów i budynków oraz gleboznawczą klasyfikację gruntów służącą określeniu klasy bonitacyjnej. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 9 maja 2022 r. (sygn. I SA/Wa 1954/21) wyraźnie podkreślił, że procedury klasyfikacji gruntów są wtórne względem ustaleń użytku gruntowego, co oznacza, że najpierw należy ustalić odpowiedni użytek gruntowy, a dopiero następnie można przystąpić do klasyfikacji gleboznawczej. Równie istotne znaczenie w tym przedmiocie ma orzeczenie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 20 sierpnia 2020 r. (sygn. II SA/Po 403/19), które kategorycznie wykluczyło możliwość dokonywania przez klasyfikatora zmian między różnymi grupami użytków gruntowych. WSA jednoznacznie stwierdził, że klasyfikator może jedynie przyporządkować grunt do określonego rodzaju użytku gruntowego w obrębie już ustalonej grupy użytków, natomiast zmiana przynależności do innej grupy wymaga odrębnego	przeprowadzenia gleboznawczej klasyfikacji gruntów”.	wskazanie, co projektodawca rozumie przez pojęcie użytkowanych rolniczo gruntów niestanowiących gruntów rolnych. Zamieszczenie tych wyjaśnień w uzasadnieniu projektu ograniczy ryzyko rozbieżności interpretacyjnych w praktyce stosowania nowych przepisów
--	--	--	---	---	---

			postępowania w trybie aktualizacji ewidencji gruntów i budynków. Projektowany art. 26a nie zawiera żadnych wytycznych interpretacyjnych, które pozwoliłyby na rozstrzygnięcie, w jakich konkretnie przypadkach grunty niestanowiące gruntów rolnych mogą być uznane za "użytkowane rolniczo" oraz czy klasyfikator jest uprawniony do stwierdzenia takiego stanu faktycznego. W uzasadnieniu projektu posłużono się jedynie następującą oraz nieusuającą wskazanych wątpliwości argumentacją: „Celem projektowanego przepisu jest ograniczenie przeprowadzenia gleboznawczej klasyfikacji gruntów jedynie do obszarów użytkowanych rolniczo. Przepisy obecnego ust. 3 zostały z modyfikacją przeniesione do projektowanego przepisu art. 26a ustawy PGiK.”. Brak stosownego uzasadnienia do nowelizacji uniemożliwia ponadto zastosowanie wykładni celowościowej, co dodatkowo pogłębia niepewność co do intencji prawodawcy. Przedstawiona regulacja narusza również zasadę racjonalnego prawodawcy, zgodnie z którą przepisy powinny być tworzone w sposób sensowny, racjonalny i celowy, z zachowaniem spójności całego systemu prawnego. Wprowadzenie niejasnych	
--	--	--	---	--

			sformułowań, które mogą być interpretowane w sposób sprzeczny z dotychczasową praktyką orzeczniczą, prowadzi do fragmentaryzacji systemu prawnego i może skutkować licznymi sporami interpretacyjnymi. W praktyce projektowany przepis może prowadzić do sytuacji, w których różne organy będą odmiennie interpretować zakres swoich kompetencji, co z kolei może skutkować wydawaniem sprzecznych decyzji administracyjnych oraz tworzeniem niepewności prawnej dla właścicieli gruntów. Szczególnie problematyczne może być ustalenie, czy przykładowo grunty obecnie zaliczone do grupy gruntów zabudowanych i zurbanizowanych, na których prowadzona jest działalność rolnicza, powinny być poddane gleboznawczej klasyfikacji gruntów, czy też wymagają one uprzednio zmiany kategorii użytku gruntowego w ramach aktualizacji ewidencji gruntów i budynków.		
49.	Art. 1 pkt 28 lit. h) tiret trzecie ustawy nowelizującej w odniesieniu do art. 28b ust. 9 pkt 9 p.g.k.	Proponuje się dodanie pkt. 9 w brzmieniu: „9) podpis przewodniczącego lub pieczęć elektroniczną organu.”	Wprowadzenie możliwości opatrywania protokołu z narady koordynacyjnej (oprócz podpisu przewodniczącego), pieczęcią elektroniczną organu, umożliwi automatyzację procesu koordynacji oraz usprawnia obieg dokumentów w formie elektronicznej. Takie rozwiązanie	Uwaga została uwzględniona w części. Proponowane brzmienie art. 28b ust. 9 pkt 9 ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne: 9) podpis przewodniczącego lub kwalifikowaną pieczęć elektroniczną organu administracji publicznej ze	Przyjmujemy do wiadomości częściowe uwzględnienie uwagi, jednakże proponowane brzmienie przepisu zawierające wymóg wskazania osoby opatrującej protokół pieczęcią jest nadmiernie rozbudowane i nieuzasadnione. Kwalifikowana pieczęć elektroniczna organu administracji publicznej jest ze swej istoty narzędziem

			zwiększa efektywność działania organu.	wskazaniem osoby opatrującej protokół pieczęcią.	przypisanym do organu, a dostęp do niej mają wyłącznie osoby upoważnione na podstawie wewnętrznych regulacji organizacyjnych danej jednostki, w tym regulaminu organizacyjnego i indywidualnych zakresów obowiązków. Dodatkowe wskazywanie osoby opatrującej dokument pieczęcią jest zatem zbędne i niespójne z dotychczasową praktyką stosowania pieczęci elektronicznej w administracji publicznej. W razie ponownego nieuwzględnienia pierwotnej uwagi, niniejszym wnosimy o przyjęcie przepisu w brzmieniu analogicznym analogicznego do konstrukcji zastosowanej w art. 14 § 1a k.p.a., w którym zostało to określone w sposób następujący: „...kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną organu administracji publicznej ze wskazaniem w treści pisma osoby opatrującej pismo pieczęcią”. Zachowanie spójności terminologicznej i konstrukcyjnej z przepisami procedury administracyjnej zapewni jednolitość systemu prawnego i ułatwi stosowanie przepisu w praktyce.
--	--	--	--	--	---